

Caldes inaugura el CAP

La reforma de l'entorn de Sant Grau i de les Termes, imminent
El pla de Turisme preveu fer de Caldes un atractiu turístic internacional
Entrevista: Lídia Antonio, pintora
Vivències: Àurea Farssac
Reportatge de Festa Major
Entitats
I molt més!

aquae

*Des de l'Ajuntament volem fer un **aquae** fet per tots i més interessant*

Per això us convidem a col·laborar-hi

Ho podeu fer de les següents maneres:

Encarregant-vos d'una secció fixa sobre un tema que us agradi.

Proposant seccions noves que podrien ser d'interès general.

Sugerint-nos idees, temes que podríem tractar en propers números, persones que podríem entrevistar...

Si teniu una empresa, podeu aportar articles d'interès general sobre el vostre sector

Qualsevol altra aportació serà benvinguda!

Animeu-vos doncs i ajudeu-nos a fer de l'Aquae la revista dels caldenss!

Ens podeu contactar a través de aquae@caldesdemalavella.cat / 627887765

*Us agradaria incloure
publicitat en l'**aquae**?*

US PROMOCIONAREU I DE PAS AJUDAREU A FINANÇAR LA REVISTA MUNICIPAL

Per a més informació, aquae@caldesdemalavella.cat

Ajuntament de Caldes de Malavella

Subscriu-te de franc a l'aquae

Si voleu rebre còmodament i de forma gratuïta l'Aquae, envieu-nos un correu a l'adreça aquae@caldesdemalavella.cat indicant el vostre nom i cognoms i l'adreça postal, o bé truqueu a l'Ajuntament.

Per altra banda, podeu també recollir la revista municipal de Caldes a través dels diferents punts de distribució: Ajuntament, biblioteca, oficina de turisme, dispensari, llar de jubilats "Casa Rosa", servei de recaptació, llibreria Solés i llibreria TAU.

AJUNTAMENT
DE CALDES
DE MALAVELLA

AQUAE, revista municipal de Caldes de Malavella, de periodicitat trimestral i amb un tiratge de 1.900 exemplars GRATUÏTS.

Dipòsit legal: B-35.961/01

Edita: Ajuntament de Caldes de Malavella,
C/ Vall-llobera, s/n,
17455 Caldes de Malavella (la Selva)
Telèfon 972 470 005

Direcció: Regidoria de Comunicació de
Caldes de Malavella

Coordinació: Albert Torrent i Amagat
Tel. 627 88 77 65
aquae@caldesdemalavella.cat

Consell de Redacció: Pili Turon, Anna Macias,
Josep M. Fugarolas, Ramon Luque, Laura
Boadas, Albert Torrent, Jordi Aparicio
i Feluca Díaz

Col·laboradors: Josep Barnés, Sebastià López i
Uetus Veterinaris.

Han col·laborat en aquest número:
Sussi Bartomeu i Jordi Canet

Agraïments: Entitats culturals, esportives
i AMPES

Fotos: Albert Torrent i Amagat
Tel. 627 88 77 65 - info@alberttorrent.cat

Foto portada: Albert Torrent i Amagat

Contacte per suggeriments i lliurament de material: aquae@caldesdemalavella.cat

Disseny i maquetació: Mercè Soler /
Estudi Gràfic David Coll - Tel. 972 22 01 54

Impressió: Impremta Pagès, S.A.
c/ Can Planas - Paratge Ca l'Aulet, s/n.
Anglès. Tel: 972 42 01 07.

AQUAE no es fa responsable dels continguts i opinions dels articles que aporten els col·laboradors. La secció d'opinió està oberta a tothom qui hi vulgui aportar els seus punts de vista. Les opinions són responsabilitat exclusiva dels autors.

Col·labora:

Diputació de Girona

editorial

Aquest estiu ha estat calorós, sobretot durant l'última quinzena d'agost en què les temperatures han estat durant molts dies seguits per sobre dels 33°C i amb un pic de 37,6°C. A això hi hem d'afegir tres mesos (juny, juliol i agost) molt secs, més del que és habitual. Les conseqüències en la natura es fan notar. Els boscos han patit la sequera i si ens hi passem o ens fixem en els marges dels camins i carreteres veurem com alguns arbres, sobretot roures, pateixen estrès hídric i s'estan morint.

En el mateix sentit, tal i com explica el BIM de setembre, la sequera ha tingut conseqüències en el servei d'aigua. A Can Carbonell i a Aigües Bones hi ha hagut talls d'aigua i a la resta de pobles l'aigua té concentracions elevades d'arsènic i fluor. La situació s'ha agreujat per l'augment del consum de l'aigua, sobretot d'alguns particulars.

És sabut de tots que Caldes té un clima mediterrani en el qual les sequeres hi són habituals. Malgrat això, les estadístiques i els científics ens diuen que els estius tendeixen a ser globalment cada cop més secs i calorosos i que podríem continuar patint problemes d'abastament d'aigua, amb l'afegit del creixement de la població. Per esmenar-ho, l'Ajuntament construirà aviat una planta de tractament d'arsènic que millorarà la qualitat de l'aigua. I sobre la quantitat, les sortides poden ser la construcció de pous o el transvasament d'aigua del Ter.

La falta d'aigua a Caldes pot semblar una qüestió local però respon a un problema que apareix i apareixerà cada cop més sovint: la relació entre l'home i la natura. La població humana creix sense aturador i estem explotant fins al límit els oceans i les selves, estem exterminant diàriament espècies d'animals, estem contaminant sense complexos i estem esgotant els recursos a un ritme molt més ràpid del que necessita la Terra per recuperar-se'n. El Secretari General de les Nacions Unides, Ban Ki-moon, ja ha avisat que estem pitjant l'accelerador fins a baix i que hem de deixar respirar la Terra si no volem provocar-li canvis dràstics. Un dels més evidents és el canvi climàtic, responsabilitat en menor o major grau, de l'emissió desenfrenada per part de l'home de gasos que contribueixen a l'efecte hivernacle. Qui sap si els roures de Caldes ens avisen dels canvis que vindran.

A Caldes gastem, almenys en algunes èpoques de l'any, més aigua de la que tenim. Això es pot solucionar, per una banda, fent-ne un ús més racional i, per altra banda, aconseguint aquest recurs de forma sostenible. Mentre ho fem, estaria bé que miréssim de reüll l'espoliació que està patint el nostre Planeta i que reflexionéssim sobre el model de creixement insostenible que estem desplegant els humans.

Albert Torrent i Amagat
Coordinador de l'Aquae

El racó d'en Sebastià

Aquest és el 6è. Manifest sardanista que vaig llegir durant el concert de l'11 de setembre passat:

Avui, com cada any per l'11 de setembre, celebrem la "Diada Nacional de Catalunya" recordant la gran pèrdua de tots els nostres drets i llibertats. Que n'és d'infeliç qui menysprea el seny. En la història d'un poble, hi trobem les seves institucions i tradicions. El progrés d'un poble, no és mai obra d'uns quants, sinó que es deu a una tasca col·lectiva. Tothom amb un pensament clar i de futur, hi és necessari. Qui no viu tal com pensa, acaba pensant com viu. Llavors és viure en una hipocresia permanent.

Catalunya és una nació. S'obté la denominació política de nació quan la seva societat té una identitat ètnica. Històricament l'ètnicitat és més antiga que la nacionalitat i la nacionalitat ho és més que l'estat. A nosaltres ens neguen òbviament l'estructura política "d'estat - nació".

Però ho tenim assolit amb més de mil anys d'història. Catalunya doncs és una nació. Catalunya posseeix identitat de població homogènia, dintre del seu centre cultural i s'autoreconeix com a única i singular. Històricament s'han escrit moltes pàgines de gestes heroiques protagonitzades per patriotes, valents i certament obstinats. Pensem que sense ells, mai no s'hauria pogut forjar una història tan ferma i apassionant.

Hem viscut esperonats per diversos costums i tradicions, consolidant així el seny i la rauxa catalana i a l'uníson, tot el batec d'un poble amb projecció sempre esdevenidora.

Hem de ser conscients i valorar més tot el que tenim. Un poble val pel que és i no pel que diuen que és. Una tradició ben nostrada és la sardana. Aquesta trobada d'avui aquí a la plaça de l'antic Ajuntament, una vegada més ens asserena, discerneix, personalitza i ens identifica com uns ciutadans que sabem valorar les nostres tradicions.

Hem de treballar més que la sardana sigui el mitjà de germanor, de bona entesa entre nosaltres i, en definitiva, el de tots els que habiten i treballen en la nostra col·lectivitat.

Si ara la Sardana és declarada com a Dansa Nacional de Catalunya, haurem assolit a una antiga reivindicació sardanista popular. Gràcies al suport dels ajuntaments i agrupacions sardanistes i d'algun partit polític que s'hi ha esmerçat en tirar-ho endavant, fent justícia.

Enguany celebrem el 150è. aniversari del naixement del president Francesc Macià, vull recordar-lo amb una frase que va pronunciar durant el procés de París l'any 1927. Són paraules que encara ens volen marcar el camí del nostre futur. El president Macià va dir: "Nosaltres som ciutadans d'un poble que ha estat lliure i ho vol tornar a ser".

Amics sardanistes, cridem ben fort:

Visca la sardana. Visca l'11 de setembre. Visca Catalunya lliure!

Els articles d'opinió els escriuen col·laboradors que envien els articles regularment. Els seus escrits no superaran les 400 paraules. Si vols ser un col·laborador habitual de la revista i aportar els teus textos, envia'ns un correu a aquae@caldesdemalavella.cat

El lector escriu

LA TOSCANA DE L'ELISABETH (II)

... Cita racons de Caldes: can Surroca, can Guilayn, cal Nap, els balnearis,... A mi m'ha fet venir a la memòria les nostres aventures d'infància amb els companys d'escola, per les Roques, recollint entre les esclertes l'argila per anar a modelar-la als pedrissos de la plaça de l'Ajuntament, la plaça dels nostres jocs. Anàvem a pescar a la bassa de can Rufí, que per nosaltres era tot un llac, i baixàvem tots contents per la Mina i per sota el misteriós túnel de la Riera per anar a sortir a can Balliu, al carrer Major.

Ja de jove m'agradava la passejada per la Pineda dels Enamorats on hi vaig pintar un dels meus primers quadres que guardà la meva germana Maria. I ara em ve a la memòria el primer dels quadres que vaig fer que va ser el de la barraca de can Carbó, una barraca que tenien a can Guitart, baixant des de l'Era a l'altre costat de la carretera.

El paisatge urbà i dels voltants de Caldes de Malavella, la Toscana de l'Elisabeth, van quedar per sempre pintats a la meva memòria.

Joan Ferrerós i Pibernat

L'apartat d'El lector escriu dona la veu als caldens que vulguin donar el seu punt de vista sobre qualsevol aspecte. Els escrits no superaran les 15 paraules. Els interessats en participar-hi cal que ens enviïn els textos a aquae@caldesdemalavella.cat i que ens faciliten el nom, cognoms i el DNI.

A dalt: Exteriors del CAP el dia de la inauguració.
A la dreta: La Consellera de Salut Marina Geli descobrint la placa commemorativa

L'ESPERAT NOU CAP *Entra en funcionament*

Per Albert Torrent / Feluca Díaz

El 25 de juliol passat es va inaugurar el Centre d'Atenció Primària (CAP) Dr. Gerard Masllorens. Les antigues instal·lacions del dispensari municipal s'havien quedat petites i les peticions d'un nou centre, finalment, s'han materialitzat amb la construcció de l'edifici, situat a la carretera de Llagostera número 4 i que ha tingut un cost de 1.635.435 euros.

El nou CAP té una superfície de 754m² i consta de 6 sales de consulta, 4 sales de consulta d'infermeria, sala de consulta de llevadora, 3 sales d'espera, recepció, arxiu, 5 lavabos, 2 locals de neteja, sala de reunions-biblioteca -aula de formació, magatzem, sala per a personal sanitari, vestidor, local de residus.

El centre té un equip de 4 administratives, 4 metges, 1 pediatra i 5 infermeres, 1 llevadora i s'hi ofereixen serveis de medicina de família, infermeria de família, pediatria i podologia (en aquest últim cas, de pagament). L'horari d'obertura és de 8 del matí a les 9 del vespre.

Una de les sales d'espera

L'Alcalde Joan Colomer fent el discurs inaugural

EL CAP de Caldes està integrat dins de l'Àrea Bàsica de Salut de Cassà, juntament amb Cassà mateix, Llagostera, Quart, Riudellots, Sant Andreu, Campllong i Llambilles. Alguns servis es centralitzen en el

CAP de Cassà, com és el cas de l'odontologia, la ginecologia, el treball social i el servei d'urgències.

Tot seguit us oferim una entrevista a Miquel Carreras, Director

Assistencial d'Atenció Primària de les Àrees Bàsiques de Salut (ABS) d'Anglès, Hostalric i Breda i Cassà de la Selva, copçarem l'opinió dels professionals i dels usuaris i us parlarem dels serveis que s'hi ofereixen. ■

ENTREVISTA A MIQUEL CARRERAS

Parlem amb Miquel Carreras, Director Assistencial d'Atenció Especialitzada, Primària i Sòciosanitari de l'Institut d'Assistència Sanitària (IAS) - També és el Director Assistencial d'Atenció Primària de les Àrees Bàsiques de Salut (ABS) d'Anglès, Hostalric i Breda i Cassà de la Selva (Caldes està integrada en aquesta última).

Per fi ha arribat el nou CAP...

Sí, els espais de l'anterior edifici eren reduïts i s'havia de desplaçar a un altre lloc. Ara Caldes disposarà d'espais més adequats. Els quatre metges, les 4 infermeres, els 5 mòduls de pediatria, la llevadora i el podòleg són uns serveis correctament dimensionats per un municipi com Caldes.

Hi ha un seguit de serveis afegits, oi?

Sí, s'està implantant un programa nou que tenen a molt pocs CAP que es la figura del psicòleg clínic que es desplaça als diferents centres de l'ABS un dia a la setmana per donar assistència als pacients que prèviament han sol·licitat els seus serveis. Són visites que es fan conjuntament amb el personal del CAP (metge/infermera), el psicòleg i el pacient i estan adreçades a patologia que requereixen psicoteràpia breu. A més, el mateix psicò-

leg ofereix grups psicoterapèutics amb bons resultats.

Per altra banda, l'IAS disposa de cinc mediadores que es poden desplaçar al CAP que faci falta per fer d'intermediàries en qüestions culturals que afecten la salut. Parlem d'hàbits de menjar o de tradicions com l'ablació de clítoris, entre d'altres.

Altres serveis s'ofereixen en canvi a Cassà

Sí. A Cassà es pot fer ús del servei d'odontologia. No s'ofereix a Caldes, tot i que estem estudiant d'implantar-lo uns dies a la setmana. De totes maneres, tenir un odontòleg implica destinar-hi un despatx

específic perquè requereix de material divers i això hipotecaria un espai del CAP que no es podria fer servir per a res més. Si es pogués obrir 3 cops a la setmana ja sortiria a compte. Ho estem valorant.

També a Cassà hi ha el servei de ginecologia i obstetrícia. A Caldes no el tenim, tot i que un dia a la setmana ve la llevadora que fa control d'embarassades i educació sanitària abans i després del part.

Cal afegir el servei del treballador social, que a Caldes es vehicula a través del Consell Comarcal de la Selva.

Per últim, en el CAP de Cassà hi ha atenció contínua les 24 hores.

Per què Caldes no té aquests serveis?

La dispersió de serveis fa que si no hi ha una massa crítica - un número determinats de usuaris - siguin poc eficients. El sistema sanitari català opta per la descentralització dels serveis. Malgrat tot, hem de tenir en compte que a altres parts del món desenvolupades no és habitual tenir una mitjana de 1.500 habitants per metge ni tenir hospitals tant pròxims al ciutadà. Això és un inconvenient per a l'administració pública perquè hi ha serveis que no són rendibles però en canvi això és còmode pel ciutadà.

Caldes no té servei d'urgències. Per què?

A Catalunya optem per un sistema centralitzat. A través del telèfon d'urgències mèdiques, el 061 assessora el pacient sobre el recurs més apropiat en el seu cas (usua -unitats assistència vital avançada (terrestre-cotxe, aeri-helicòpter); unitat d'assistència bàsica (terrestre), activació del metge d'atenció continuada del CAP o bé adreçar el malalt al CAP. En qüestió de 20 minuts s'atén el pacient. És més eficient aquest sistema que no pas tenir un metge de capçalera disponible a cada poble sense els recursos ni l'experiència necessària en aquests casos d'urgència.

La salut mental es gestiona per una altra via...

Sí. La Xarxa de Salut Mental està integrada per unitats descentralitzades a tot el territori, així com per la unitat d'hospitalització dins el Parc

Martí i Julià. Hi ha 7 punts d'atenció de salut mental que ofereixen serveis psiquiàtrics a adults, infants, sobre drogues i altres addiccions. El centre més proper és el Centre de Salut Mental d'Adults Selva (CSMA) i el Centre de Salut Mental Infantil i Juvenil (CSMIJ), de Santa Coloma de Farners. Com he dit abans, però, els professionals d'aquests centres donen suport als metges de les Àrees Bàsiques de Salut.

Com es valora els serveis que requereix cada poble?

Ens regim per les persones que fan ús del servei. En el cas de Caldes partim de la base que 5.482 persones diferents van fer ús almenys una vegada del dispensari durant l'any 2008. A aquests xifres hi hem d'afegir un altre factor que és el dels desplaçats ja que 2.327 persones més van fer ús del servei sense estar empaquetades a Caldes.

És preveu que en el dispensari o**s'hi ofereixin nous serveis o que es pugui ampliar?**

Els serveis que s'ofereixen ara són més que adequats. Es podria plantejar augmentar en algun mòdul més de metge general o de pediatra o bé obrir els dissabtes, diumenges i festius per visites programades -(cures, controls...) en horari molt concret. A part d'això, Caldes hauria de créixer molt per plantejar-se fer una ampliació del nou CAP.

Com està el sistema d'informatització dels historials clínics?

Ja s'està implantant i a finals d'any s'espera que estigui totalment operatiu. Serà un avanç ja que permetrà que des de qualsevol centre d'atenció primària o fins i tot des de qualsevol hospital es tingui accés a l'historial clínic del pacient. Malgrat tot, tenim el repte que alguns centres encara tenen l'historial clínic sense informatitzar i aquests no podran entrar dins d'aquesta base de dades. ■

IMPRESSIONS DELS PROFESSIONALS DEL CENTRE

Parlant amb el personal del centre (tant administratiu, com d'infermeria i mèdic) queda una impressió ben unànime: "S'ha guanyat com de la nit al dia, hi ha molt més espai, llum i comoditat per a tothom".

El personal administratiu nota molt la millora de la qualitat d'atenció que poden oferir als usuaris i l'assossec amb què poden treballar ara ja que cada servei està ben separat de l'altre.

La Dra. Mercè Ribot valora "molt especialment el silenci i la tranquil·litat a l'hora de passar consulta més adientment", així com la comoditat i intimitat que té el pacient, i la llum que entra de l'exterior. Ens parla de "les millores substancials a l'àrea de personal, dotada d'un bany propi que no

tenien abans, d'una dutxa, vestidors més còmodes i un petit espai per poder gaudir, per exemple, d'un cafè". També dóna molta importància al "box d'urgències" per tractar un malalt amb agilitat sense haver d'improvisar una zona especial, ni haver de fer esperar els usuaris de la consulta. Abans, si el malalt que arribava d'urgència requeria un seguiment professional quedava inutilitzat el despatx triat per assistir l'urgència. Malgrat això, considera que "hi ha manca d'aigua", ja que no és partidària de beure-la de l'aixeta al nostre poble.

La doctora Mercè Ribot en la seva sala de consulta

Les infermeres coincideixen amb totes aquestes millores i n'afegeixen més. Ara cada professional té el seu despatx i com a molt se n'ha de compartir algun entre dos, però cadascú té el seu horari. Ja no han

de canviar de despatxos segons els dies i la disponibilitat de l'espai com a l'antic CAP. Ara no s'estorben entre elles a l'hora de treballar, cosa que era habitual abans. Comenten que abans "hi havia un

edifici que es feia servir de dispensari, ara hi ha un Centre d'Atenció Primària".

Valoren molt, dintre les seves funcions, els nous espais com ara la sala d'educació sanitària -on es fan

tallers com ara el de relaxació, formació, educació maternal, etc. És una sala per poder-se dedicar a una part molt important de la seva professió: el Servei d'Atenció a la Comunitat. ■

LES FUNCIONS DE LES INFERMERES

Mentre que tothom té més o menys clares les funcions dels metges i metgesses, la figura de les infermeres és més desconeguda, sobretot per aquells qui no reben els seus serveis. Són una peça fonamental en l'atenció primària, la mà dreta del metge. Es fan càrrec, sempre en coordinació amb el metge, de la gestió del material del CAP, del seguiment dels tractaments dels pacients i del desenvolupament de diversos programes de salut que permeten atendre el pacient i estalviar viatges a Girona.

Repassem doncs aquestes serveis que assumeixen les infermeres i que podem utilitzar a Caldes (en alguns casos que especificuem els serveis s'ofereixen a l'Àrea Bàsica de Cassà):

- **Vacunacions infantils i d'adults**
- **Extraccions de sang** (4 dies a la setmana a Caldes).
 - Normals (adults, nens...)
 - SINTROM (controls a determinats malalts crònics). Com a novetat, l'extracció de sang serà capillar punxant el dit.
 - Analítiques ICO (per l'Insitut Català d'Oncologia)
- **Cures i tractaments.** La infermera atén en el CAP entre setmana i fa desplaçaments els dissabtes a les 9.
- **Suport al metge** en aspectes específics com petita cirurgia
- **Medicació i control de malalts crònics** (fibromiàlgia, hepatitis...)
- **Programa ATDOM** (atenció domi-

ciliària de malalts crònics. S'hi inclou l'extracció de sang)

- **Programa PRE-ALT.** El centre hospitalari informa la sortida del pacient a l'equip d'atenció primària que li pertoca (normalment es posen en contacte amb la infermera)
- **Suport al malalt oncològic**
- **Visites conjuntes amb el psicòleg clínic.**

• **Espirometria.** És un nou servei que s'oferirà a Caldes abans de final d'any.

• **Control de la medicació**

• **Programa pastiller.** En casos de baix seguiment terapèutic, la infermera prepara un pastiller que facilita la medicació durant la setmana.

• **Desplaçament a Sant Andreu 2 hores a la setmana**

• **Educació per a la salut.** Es fan xerrades regularment sobre grip, s'organitzen bicicletades, caminades, la quina sanitària. S'han fet també xerrades sobre el cop de calor, aquagym, tai-chi i dins l'Àrea Bàsica també es fa un taller de memòria. L'objectiu és fer xerrades informatives o activitats per potenciar l'exercici i la salut no per curar si no per prevenir. Recentment s'ha fet un pla pilot sobre fibromiàlgia que va tenir molt bona acceptació

• **Programa nen sa.** Visites periòdiques als nens als 15 dies, 2, 4, 6, 8, 10, 12, 15 i 18 mesos i 4, 6, 8, 10, 12 i 14 anys.

• **Programa salut i escola.** És el tercer any que es fa a Caldes. La infermera es desplaça a l'institut

per atendre les consultes dels alumnes sobre ansietat, sexualitat, drogues. L'atenció és individualitzada i confidencial.

• **Gestió de comandes de farmàcia, del magatzem, de les vacunes...**

• **Neteja i esterilització del material**

• **Dispensació de metadona.** S'ofereix a Cassà.

• **Mapa.** Monitorització de la pressió arterial durant 24 hores. S'ofereix a Cassà.

La Narcisa Pantrigo és infermera del CAP de Caldes i la Neus Ferrer de l'ABS de Cassà. Ens expliquen que "la màxima de la infermeria és educar el pacient per tal que pugui tenir més qualitat de vida i autoajudar-se amb les eines que li podem donar dins la seva malaltia. Allà on el malalt no pot arribar, la infermeria supleix les mancances que pot tenir, ja que el sentit de la nostra professió és: tenir cura del pacient".

Tant la Narcisa com la Neus estan molt interessades en impartir cursos, tallers, xerrades... dins de programa d'educació per a la salut. El seu objectiu és fer prendre consciència al malalt de la seva situació personal i que aprengui a tenir més qualitat de vida i millorar per ell mateix dintre del que és possible. La temàtica de les activitats van sorgint d'una manera quasi natural, segons les necessitats que es troben com a infermeres durant el dia a dia. ■

L'opinió dels usuaris

Ma. ISABEL MÉNDEZ
31 anys. Té cura de gent gran

"Trobo molta diferència de l'antic al nou CAP, especialment a l'espai que és molt més ampli i còmode amb els avantatges que això suposa pels usuaris, sobretot per a la gent gran que té més dificultats per accedir als llocs".

JÈSSICA VAQUERIZO
25 anys. Administrativa-comptable

"No hi trobo gaire diferències. Sí que s'ha guanyat amb l'espai i l'arquitectura de l'edifici que és molt bonica però de la esta dels serveis estem igual, són els mateixos i seguim sense urgències que és el que més necessitem".

ISABEL PINO
32 anys. Cambrera

"Estic molt contenta amb el nou CAP. Les instal·lacions són molt millors, més àmplies, fins i tot trobo que els usuaris tenim una atenció molt més acurada. Tot i que

penso que, tal i com creix Caldes, potser aviat es tornarà a quedar petit"

ROBERT CARBÓ
42 anys. Maquinista

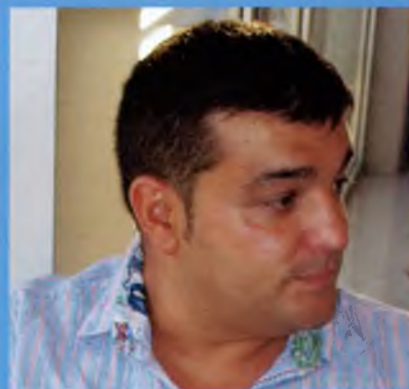

"Com a local pot estar millor, però com a serveis tenim el mateixos, seguim sense servei de nit i ens cal. Amb mainada, gent gran, acabes anant a la farmàcia per qualsevol remei ràpid o esperant que pugui passar quan potser s'hauria de mirar de seguida, mai no se sap. Però és clar, tot és nou i a toca dir que tot és molt bonic i que està molt bé encara que no sigui així"

ÀNGEL CHILLARÓN
35 anys. Electromecànic

"No hi veig cap diferència, els serveis són els mateixos i ens podríem haver estalviat els diners. L'any passat a Santa Coloma de Farners vaig tenir un xoc anafilàctic. Com

que hi havia urgències, en 2 minuts em varen atendre. Si m'arriba a passar a Caldes, sense urgències ni ambulància, segurament no ho hagués pogut explicar ja que quan vaig arribar al CAP ja estava sense

constants vitals. No s'hauria de consentir que per manca d'una ambulància al poble una persona pogués córrer el risc de morir esperant que hagi de venir d'un altre poble. Jo ho he viscut".

MARAVILLAS SERRANO
53 anys. Mestressa de casa

No negaré que és més gran i més bonic, però ens cal un servei d'urgències i una ambulància al poble per evitar més complicacions del compte com passa. Hi ha gent que no arriba a l'hospital a temps. Esperar una ambulància de fora és una pèrdua de temps. A sobre, jo mateixa no tinc cotxe. Per qualsevol problema greu, com ho faig?, i la gent gran? Per què no en tenim una aquí de fixa?"

ELS HORARIS DEL CAP CALDES

CONSULTA	DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES
De 8 a 3 metge De 8 a 3 infermera	Dra Carme Garcia Llum Rodríguez	Dra Carme Garcia Llum Rodríguez	Dra Carme Garcia Llum Rodríguez	Dra Carme Garcia Llum Rodríguez	Dra Carme Garcia Llum Rodríguez
De 8 a 3 metge De 8 a 3 infermera			Dra. Anna Busquets Montse Méndez		
De 8 a 3 metge De 8 a 3 infermera	Dra. Carolina Roig M. José Bejarano	Dra. Mercè Ribot Cèlia Esteban		Dra. Carolina Roig M. José Bejarano	Dra. Merce Ribot Celia Esteban
De 8 a 3 pediatra	Dra. Gispert		Dra. Gispert	Dra. Gispert	Dra. Gispert
De 8 a 3 infermera	Mireia Monsuñer		Mireia Monsuñer	Mireia Monsuñer	Mireia Monsuñer
Llevadora			Maria Massa		
CORRETORNS	Eva Pau		Eva Pau		
De 2 a 9 metge De 2 a 9 infermera	Dra. Mercè Ribot Cèlia Esteban		Dra. Mercè Ribot Cèlia Esteban	Dra. Mercè Riort Cèlia Esteban	
De 2 a 9 metge De 2 a 9 infermera		Dra. Carolina Roig M. José Bejarano	Dra. Carolina Roig M. José Bejarano		Dra. Carolina Roig M. José Bejarano
De 2 a 9 metge De 2 a 9 infermera	Dra. Anna Busquets Montse Méndez	Dra. Anna Busquets Montse Méndez / Eva Pau		Dra. Anna Busquets Eva Pau / Montse Méndez	Dra. Anna Busquets Eva Pau / Monte Méndez
De 2 a 9 pediatra De 2 a 9 infermera		Dra Gispert Mireia Monsuñer			
D'1 a 3 a St.Andreu De 3 a 5 a St.Andreu		ROTACIÓ DE METGE Montse Méndez (infermera)			
Podòleg: Consulteu-ho en el CAP					

A ON M'HAIG D'ADREÇAR EN CADA CAS?

■ **El centre del sistema sanitari rau en la UBA** (Unitat Bàsica Assistencial), format pel metge de capçalera i la infermera. En el cas de Caldes hi podem recórrer tots els dies laborables, de 8 del matí fins a les 9 del vespre. Atendran el pacient i, en el cas que sigui necessari, el derivaran a l'especialista.

■ **En el cas de trobar-nos fora d'aquests horaris**, podem adreçar-nos al CAP de Cassà, que ofereix el servei d'atenció continuada la resta hores.

■ **En casos d'urgències** podem recórrer al telèfon d'emergències sanitàries (061) que ens informará els passos a seguir (esperar a domicili l'assistència sanitària, visitar el CAP, anar a l'hospital...). En el cas d'haver d'anar a l'hospital, el centre que correspon a Caldes és l'Hospital de Santa Caterina, ubicat dins el Parc Martí i Julià de Salt.

■ **En casos referents a psicologia o psiquiatria** ens podem dirigir al centre de salut mental de Santa Coloma, tot i que el més adequat és consultar abans el metge de capçalera.

TELÈFONS D'INTERÈS

CAP Caldes: 972 47 01 09

ABS Cassà de la Selva: 972 46 38 83

Urgències Cassà: 972 46 38 82

Informació sobre Emergències Sanitàries: 061

Hospital Santa Caterina: 972182500

Consorci d'ambulàncies: 972 41 00 10

Centre de Salut Mental de la Selva
[Santa Coloma de Farners]: 972 84 26 04

LA REFORMA DE L'ENTORN de Sant Grau i de les Termes Romanes és imminent

Simulació de l'aspecte que tindrà l'entorn un cop acabades les obres.

El projecte de reforma de l'entorn de Sant Grau i de les Termes Romanes tirarà endavant ben aviat gràcies als 450.000 euros que l'Ajuntament rebrà del Ministeri de Foment en concepte de l'1% cultural.

Els diners vénen del fons que l'Estat es reserva per compensar els municipis afectats pel pas de grans infraestructures i que presentin un projecte de conservació o enriquiment del patrimoni històric o al foment de la creativitat artística. L'Ajuntament va considerar que el projecte de reforma de l'entorn de Sant Grau i de les Termes Romanes s'adiu als requisits demanats i n'ha aconseguit una bona part del finançament. La resta -147.701,05 euros- vindran d'una partida que l'Ajuntament ja tenia reservada per aquesta obra.

Visió actual

El conveni signat per l'Ajuntament i per Foment preveu que l'obra ha d'acabar-se abans de 18 mesos després de la signatura però el consistori preveu que pugui estar acabada abans. Prèviament, però, s'hi faran prospeccions per assegurar-se que en l'espai no hi hagi restes arqueològiques de valor.

Les obres de col·locació de la coberta

EL PROJECTE

Les obres contemplen pavimentar tot el sector comprès entre la plaça de Sant Grau i les Termes Romanes i crear un passeig amb bancs, llums i peveters. Al final, un mirador amb una barana permetrà contemplar de forma privilegiada les Termes Romanes. L'enderroc d'unes edificacions adossades a l'antic dispensari servirà per guanyar espai en aquesta zona.

La part propera a les Termes i al carrer Pla i Deniel s'enfustissarà ja que a sota d'aquest espai hi ha el dipòsit d'aigua de Nestlé Waters. També de fusta serà una coberta que embellirà la part de darrera de l'antic dispensari.

Paral·lelament, es restauraran els dos cupulins que actualment estan en molt mal estat. El voltant del més gran es cobrirà en part en fusta i en part s'ajardinarà. El desnivell del terreny permetrà fer un salt d'aigua semblant al que hi ha actualment a la plaça de l'Aigua.

L'accés a l'entorn es podrà fer des de la plaça de l'aigua i des de del carrer Pla i Deniel a través dels accessos que ja existeixen actualment. S'obrirà un nou pas enderro-

Simulació de com quedarà la coberta

cant el mur que tanca la plaça de Sant Grau i substituint-lo per una porta corredora. L'espai estarà tancat de nit d'acord amb el conveni signat entre l'Ajuntament i Nestlé Waters, propietària dels terrenys que en cedeix el dret de pas.

El regidor de Cultura, Jordi Campeny, valora molt positivament l'execució del projecte ja que "s'emmarca en una zona que permetrà gaudir del monument més important del nostre municipi com són les Termes Romanes, de la muralla (se'n recuperarà la visió d'un tram amb l'enderroc de les edificacions abans esmentades), la plaça de l'Aigua, l'antic dispensari (que previsiblement

allotjarà l'oficina de turisme), la plaça de Sant Grau i la zona de passeig que conduirà altre cop a les Termes Romanes". D'aquesta manera, afegeix, "es guanya un espai urbà a l'entorn de les Termes amb una visió nova sobre aquestes restes i s'habilita una zona de passeig i de lleure.

LES TERMES ROMANES, COBERTES

Paral·lelament al projecte esmentat, ja han començat les obres de coberta de les Termes, una acció que servirà per protegir-les de les inclemències meteorològiques. L'Adjudicació s'ha fet per l'import de 236.000 euros, dels quals 70.000 euros estan coberts per una

subvenció provinent de la Diputació. La resta anirà a càrrec de l'Ajuntament. L'objectiu de l'Ajuntament és que acabada aquesta actuació es pugui passar aviat a la següent fase que consistirà en fer visitables les Termes Romanes. ■

Plànol en el qual es poden apreciar els diferents espais

UN PLA ESTRATÈGIC PREVEU CONVERTIR *Caldes en un referent turístic internacional*

Per Albert Torrent

Caldes va presentar el juliol passat el Pla Estratègic de Turisme, un document que fa una diagnosi de la situació actual de Caldes com a vila turística i que proposa accions a emprendre per tal de situar el nostre poble en una destinació de referència internacional.

El redactor del pla és el CRIIT (Centre de Recerca i Innovació de les Indústries Turístiques), una entitat privada sense ànim de lucre de la qual són patrons principals la Universitat de Girona, el Patronat de Turisme Costa Brava Girona i la Cambra de Comerç de Girona, juntament amb altres associacions del sector turístic. Els redactors del pla estan convençuts del gran potencial que té Caldes i ens donen les receptes per aconseguir-ho. Sota aquestes línies parlarem del pla i de què n'opina l'Ajuntament i algunes de les empreses turístiques.

L'estudi destaca com a fets positius que Caldes està ben comunicat, que el turista fa una bona valoració de la seva estada i del servei rebut. Per contra cons-

tata que fins ara no s'ha endegat cap model de desenvolupament turístic que coordini i aglutini els esforços de l'Ajuntament i de les empreses turístiques. Com a conseqüència, el municipi no té una marca turística que la diferenciï i que es pugui vendre en el mercat turístic. Tampoc no s'ha tret encara profit dels molts recursos turístics que té el municipi i algunes empreses turístiques no ofereixen un servei modern i adequat al turista.

El pla apunta que Caldes té elements que li donen una gran potencialitat turística com són les Termes Romanes, el Camp dels Ninots la cuina termal, el turisme d'aigües termals i el camp de golf de la PGA. Tot seguit en parlem amb Ramon Palau i Saumell, director tècnic del CRIIT i amb Daniel Blasco i Franch, Coordinador d'Operacions

ENTREVISTA AMB RAMON SALA I DANIEL BLASCO, DEL CRIIT

Ramon Sala (dreta) i Daniel Blasco

La primera proposta estratègica que plantegeu és la creació d'una agència de promoció turística. Per què considereu que és tant important i com ha de funcionar?

L'agència ha de portar la bandera i liderar el projecte turístic de Caldes. Fins ara hi ha hagut manca de planificació en aquest camp i aquest organisme és el que ha de portar la batuta. Ara bé, per sí sol no farà res si no té poder i perquè en tingui ha de tenir la participació tant de l'Ajuntament com de les empreses turístiques. Si el sector privat no treballa en el sentit que marca la nostra proposta no s'avançarà.

Hi heu vist predisposició?

La postura dels empresaris petits és positiva. En algunes empreses grans, hi ha poca implicació. Entre tots hem d'aconseguir convèncer a tothom que és un bon projecte.

Heu plantejat un altre seguit de propostes. Ens les podeu explicar?

Un element important i que suposa pocs costos és vincular el concepte de golf i de benestar. Seria molt positiu que els balnearis i el golf arribessin a tractes pels quals s'oferissin als practicants de golf la possibilitat de relaxar-se als balnearis i també que els clients dels balnearis poguessin practicar el

golf. Complementar els dos productes beneficiaria les dues parts. Un altre element relativament barat és fer de Caldes un lloc on el visitant s'hi senti a gust, on hi hagi zones agradables per passejar.

Un altre repte és potenciar l'aigua. Caldes és un municipi d'aigua i el visitant se n'hauria de trobar a tot arreu i culminar les seves passejades amb l'arribada a les fonts termals. Ara per ara, no només no passa això sinó que fins i tot costa de trobar les fonts.

També apunteu que cal millorar els accessos..

Sí, caldria connectar el camp de la PGA amb el casc urbà i millorar el l'accés a Caldes per transport públic. També convé millorar la senyalització. Algunes d'aquestes accions no es poden fer des de l'Ajuntament però l'agència de promoció turística podria exercir de lobby i pressionar les institucions responsables.

Un altre punt on hi ha feina a fer és potenciar els valors que té Caldes...

Sí. Seria bo potenciar els molts valors que té Caldes, com són les Termes Romanes, el termalisme, el Camp dels Ninots i el camp de golf, entre d'altres.

Quins canvis aconselleu pel sector de l'allotjament, de la restauració i el comerç?

Els balnearis han de fer un esforç per relacionar el termalisme amb el lleure i el relax més que amb la curació de malalties.

En la restauració cal oferir un servei de més qualitat i pensant no només amb clients locals sinó en visitants de fora. L'agència de promoció turística ha d'ajudar perquè els empresaris hi creguin. Si no s'hi adapten és potser perquè ara no hi veuen la rendibilitat però segurament que si vénen més turistes canviaran d'opinió.

Respecte al comerç, cal potenciar els productes especialitzats i adreçats al turista. A part d'algun sector com per exemple el de l'alimentació, el comerç generalista ho té complicat ja que estem molt a prop de Girona, que té molta oferta, però sí que hi tenen cabuda propostes comercials més especialitzades com les relacionades amb el benestar, els tractaments, el golf, la salut, la dietètica...

Heu observat que gran part dels visitants catalans i espanyols i que tenen una certa edat. Com ho valoreu?

D'entrada no és dolent però si tenim tots els ous en un mateix cistell i ens cau, ens quedarem sense ous. Cal diversificar els clients i buscar-ne de nous i amb altres perfils.

Quin potencial turístic té Caldes?

Quants municipis disposen d'aigües termals, d'unes Termes Romanes, d'un dels millors camps d'Europa, d'un jaciment com el del Camps dels Ninots, del modernisme...? Ara els visitants del golf o dels balnearis s'hi queden i no visiten Caldes perquè pràcticament no hi ha res. Si es fa un centre d'interpretació de les aigües termals, del golf i del Camps dels Ninots, si es reforça la presència de l'aigua, si hi ha unes Termes Romanes visitables, si hi ha botigues amb productes interessants i si es promou la

cuina termal, el potencial de Caldes es comparable, salvant les distàncies, amb el de Girona. Caldes té prou oferta perquè el visitant hi vingui com a destinació principal però a més pot beneficiar-se dels turistes que van a la Costa Brava i que busquen més coses a part de sol i platja. Per això serà més important el posicionament de Caldes en el mercat turístic internacional. Això vol dir que haurà d'apostar per al promoció a través d'internet i contactant amb els tour operators. ■

ALGUNES DADES SIGNIFICATIVES DE L'ENQUESTA

Els redactors del pla destaquen que les dades que presenten són fidedignes ja que s'han realitzat a més de 1.200 turistes que han visitat el nostre municipi. D'aquestes enquestes es desprèn el següent:

- El 84% dels visitants són residents a l'Estat Espanyol (un 72% a Catalunya i un 12% a la resta de l'Estat)
- El 29% tenen entre 41 i 55 anys i prop d'un 30% en tenen més de 65.
- Els visitants a Caldes hi vénen principalment motivats pel termalisme (65%) i per la pràctica del golf (22%).
- Quasi el 70% dels turistes viatgen pel seu compte.
- La principal font d'informació és la recomanació d'amics i familiars i l'experiència en una visita anterior.
- Menys de la meitat dels turistes van al centre històric.
- Al 46,3% dels turistes els agradaria conèixer la zona.

ENTREVISTA AMB JORDI APARICIO, REGIDOR DE TURISME

Quina valoració fa l'Ajuntament del Pla Estratègic de Turisme?

Cal destacar que l'Ajuntament ha encarregat l'estudi al CRIIT, una de les empreses més importants d'Europa en el camp del turisme. És un informe científic que plasma sobre el paper les fortalises i debilitats de Caldes. Creiem que era necessari per saber el que som i, a partir d'aquí, saber què i com ho hem de fer. Ara toca aplicar-ho.

El Pla apunta que cal la participació de les empreses turístiques i del comerç

És fonamental la participació privada. L'Ajuntament no pot anar sol, no només des del punt de vista econòmic sinó intel·lectual. Podem disposar de diners però és bàsic estar a prop dels hotels, restaurants, comerç i que hi diguin la seva. Ara el que hem de fer és convèncer cada agent turístic que la millor manera d'assolir l'èxit és estar en un patronat. Si volem ser alguna cosa hem d'anar tots a una.

Hi ha predisposició a participar-hi?

Hi ha de tot. Farem una feina informativa perquè hi creiem i no hi ha cap altra manera de funcionar. En moments de crisi com l'actual el sector turístic se'n ressent però és precisament en aquests moments quan el sector privat ha de fer inversions per promocionar-se.

Que està fent l'Ajuntament per potenciar el turisme?

Tenim el patronat a la llista sense deixar de banda altres coses. Hem tingut cura de la neteja per tenir un poble més net i ara tenim una estació de tren pintada i amb més serveis. A més, tenim projectes importants que es desenvoluparan aviat, com l'aparcament de l'estació i la

rehabilitació de l'avinguda del Dr. Furest, la restauració de les Termes Romanes, l'adequació del sector de les Termes Romanes i de Sant Grau, la remodelació de la plaça de Sant Esteve, la millora de les senyalitzacions...

Quin ha de ser el futur econòmic de Caldes?

Creiem que Caldes ha de ser un poble turístic i que cal crear infraestructures perquè es creïn negocis directes

i indirectes, com bugaderies industrials, lloguer de bicis, comerços de qualitat... No només se n'han de beneficiar els balnearis sinó que també el comerç. En aquest sentit, hem creat i potenciem el mercat dels diumenges i hem aconseguit el reconeixement de Caldes com a municipi turístic, cosa que permetrà als comerços obrir els dies festius. Un dels reptes que tenim és dinamitzar el comerç en zones com el carrer Major.

Quin és el model de turisme a seguir?

Ens comparem amb altres zones turístiques de termalisme i golf com l'Algarve, Tenerife.... Ens hem de posicionar com a proposta turística de qualitat. ■

ELS COMERÇOS PODEN OBRIR ELS FESTIUS

La Direcció General de Comerç de la Generalitat de Catalunya va reconèixer el juny passat Caldes com a municipi turístic. Això permetrà als comerços que ho desitgin d'obrir els caps de setmana i altres dies festius. El reconeixement, que té una vigència de quatre anys prorrogable, s'ha fet a instància de l'Ajuntament i de l'Associació de Comerç i Serveis i té la intenció de dinamitzar el comerç en el nostre municipi.

En Marc Niell i l'Alcalde Joan Colomer al costat de l'escut

Aquest estiu l'escultor i picapedrer local Marc Niell ha lliurat a l'Ajuntament un escut de Caldes que s'ha instal·lat a la rotonda de la sortida del poble en direcció a Llagostera i Cassà.

L'ESCULTOR I PICAPEDRER MARC NIELL

Lliura a l'Ajuntament una escultura amb l'escut de Caldes

Aquesta obra s'afegeix a la que va esculpir en honor a Antoni Mas per encàrrec de l'Agrupació de Sardanistes i que es va descobrir durant la celebració de l'Aplec de la Sardana d'enguany. En aquesta petita entrevista, en Marc ens explica com van sortir els projectes i la particularitat de la seva forma de treballar.

D'on et ve l'afecció per esculpir?
Sempre m'ha fascinat el món de l'art. Ja em ve d'herència perquè la meua mare és pintora. Em va atreure la figura d'escultor i picapedrer perquè en queden pocs i és un ofici que es va perdent.

D'escultors però n'hi ha molts...
Sí però normalment treballen sobre un motlle que omplen llavors per fundició i pedra líquida. Els picapedrers treballem a partir d'un bloc sencer de pedra que anem desbastant amb un martell i escarpes. S'hi passen hores i hores; és una feina dura com la del ferrer i que a la llarga ha de desaparèixer.

Hi deu haver poc marge d'error, doncs...
Has de tenir clar el que vols que surti perquè si el bloc de pedra es trenca o piques més del compte, ja no es pot arreglar i has de començar de nou amb un altre bloc de pedra.

Com va sorgir la idea de fer l'escut?
Vaig proposar-ho a l'Alcalde amb les intencions de, per una banda, donar-lo a Caldes com a mostra de la meua estimació al poble i, per l'altra banda, per donar-me a conèixer.

Recentment també has fet un encàrrec per l'Agrupació Sardanista...
Sí. Em van demanar de fer una escultura en homenatge a l'Antoni Mas i els vaig presentar diversos projectes. Potser no ho sembla però em va costar un mes i mig de feina.

Tornem als inicis. Com vas començar en aquest món?
Fa 10 anys vaig aprendre'n a l'escola de Belles Arts a Salt i al cap de 2 temporades vaig anar per lliure. Durant aquest temps he fet diverses exposicions a les Bernardes de Salt.

Amb quins materials treballes?
Amb forja, pintura, fusta, fang, pedra i poliuretà. El meu fort és però la pedra. Treballo tant amb arenisca, com basalt, granit o calcària.

I quins temes has tractat?
M'agrada provar amb tot: bustos, escuts heràldics, murals, motius florals, l'estil modernista, xemeieies, piques, jardineres... Cada escultura té el seu encant i et suggereix una manera de treballar.

Quina sensació tens quan acabes una obra?
La veritat és que gaudeixo més esculpint i pensant com treure el suc del bloc de pedra que no pas quan l'he acabat!

T'hi dediques professionalment?
No. Vaig fent encàrrecs i em dono a conèixer però costa molt de vendre. La gent es pensa que el que faig són com les peces de les botigues dels xinesos però vol moltes hores i és una feina que no es valora.■

Podeu veure algunes de les obres d'en Marc Niell a la floristeria Pom de Flors i al lloc web:
www.artipedramarcniell.km6.net/

L'escultura en homenatge a Antoni Mas situada en el Parc de la Sardana

Notícies breus

L'ESCOLA DE LA BENAULA

Ja té partida

Els actuals barracons de la Benaula han de donar pas a l'edifici de l'escola

El govern de la Generalitat ha aprovat una partida 3.946.307 euros per a la construcció de l'escola La Benaula la qual cosa permetrà la construcció de l'edifici, una construcció llargament reivindicada. L'Ajuntament està pendent d'una reunió amb els Serveis Territorials de Girona per tal de concretar terminis i concretar quan començaran les obres. Mentrestant, la Benaula té dos mòduls prefabricats més i ja arriba fins al quart curs de Primària, la qual cosa permet descongestionar algunes de les aules del CEIP Sant Esteve. ■

INCENDIS *controlats*

Una vintena de dotacions terrestres i tres helicòpters van apagar un incendi el 17 d'agost passat. El foc es va iniciar en una pila de pneumàtics al veïnat de les Mateues, a prop del restaurant Ca l'Oller. S'hi va cremar una hectàrea i mitja de rostoll. La intervenció ràpida dels bombers va evitar que l'incendi s'escampés. Malgrat la poca extensió de l'incendi, la proximitat al nucli va fer que les columnes de fum fossin amenaçadores. Per altra banda, un altre foc a la zona de Cal Sant, a prop de la depuradora va cremar 2.700 metres quadrats d'una plantació d'eucaliptus. ■

Imatge dels efectes de l'incendi al veïnat de les Mateues.

L'AUTOVIA, ATURADA PELS PROBLEMES d'una de les constructores

Les obres de l'N-II en el tram entre Sils i Caldes estaran aturades com a mínim fins a l'octubre ja que una de les empreses que s'havien adjudicat les obres, Begar Construcciones y Contratas, ha presentat concurs de creditors (antiga suspensió de pagaments). El govern espanyol està buscant ara una altra empresa que la substitueixi. Aquest incident fa que les previsions d'acabar aquest tram s'allarguin del maig - juny inicial a, com a mínim l'octubre de 2010. ■

EL 8È CONCURS DE PINTURA RÀPIDA es tanca amb èxit de participació

Foto de l'obra guanyadora, de Manel Doblàs Pinto

El 25 de juliol passat es va celebrar el 8è Concurs de Pintura amb un balanç molt positiu. L'augment del nombre de patrocinadors i dels premis i les millores organitzatives van fer que es tripliquessin els participants, que van arribar a 65. L'exposició de les pintures va restar oberta al públic fins a la Festa Major. Una de les novetats d'enguany va ser la incorporació d'un premi del públic, concedit per les prop de 400 votacions que els visitants van fer en el pas per l'exposició.

Podeu veure el balanç del concurs i les obres participants en aquest any i en anys anteriors en el web del concurs:

<http://www.caldesdemalavella.cat/concursdepinturarapida> ■

TALLER DE TEATRE. Curs "gent d'esperit gran"

Foto: Marc Ciurana

El 22 de juliol pasat es va presentar al Teatre Municipal de Caldes la peça teatral "Records.... O massa tard per ser feliç", espectacle de creació realitzat pels integrants del curs de teatre adreçat a gent gran que organitza la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Caldes des de fa dos cursos i que està dirigit per en Marc Ciurana. El grup està format per nou alumnes. La peça, composada per diversos textos i músiques que evocaven la melangia, l'enyorança, la tristesa, la pèrdua de la memòria..., va ser vista per més d'un centenar de persones, familiars i amics dels alumnes. De cara al curs 2009-2010 es tornarà a proposar el curs "Gent d'Esperit Gran". ■

UNA SIMULTÀNIA D'ESCACS AFRONTA 42 jugadors al gran mestre Daniel Alcina

El gran mestre d'escacs Daniel Alcina, número 25 de l'Estat i 723 mundial, es va afrontar a 42 jugadors el 27 de juny passat. La simultània va començar a les 4 de la tarda i es va acabar a les 10 de la nit. En total, 6 hores molt intenses pels participants i seguidors. Daniel Alcina va mostrar el seu gran nivell i va guanyar totes les partides excepte 4 que van acabar amb taules. L'organització valora molt positivament aquesta primera edició tant pel que fa als jugadors (42, dels quals 12 eren nens) com pel nivell de joc. ■

Daniel Alcina (dreta) jugant contra un dels participants

CONVOQUEN UN CONCURS PER FORMAR MARXANTS i crear noves parades inno- vadores en els mercats

El Consell Comarcal de la selva juntament amb diversos ajuntaments de la comarca (entre els quals el de Caldes) convoquen un concurs de projectes per treballar com a marxants en els mercats setmanals. La iniciativa vol generar nous llocs de treball a l'hora que pretén dinamitzar i diversificar l'oferta dels mercats municipals.

Podeu descarregar-vos el cartell i el díptic on s'expliquen els criteris de selecció de les parades. Per a més informació i per descarregar el model de sol·licitud podeu visitar l'adreça: www.selva.cat/mercats.

El termini de presentació de sol·licituds és el 21 de setembre. Es pretén però convocar més concursos properament. ■

Portada del díptic informatiu que ha editat el Consell Comarcal de la Selva

..també ha passat a Caldes

CONCENTRACIÓ DE MOTOS

Diumenge, 12 de juliol

FIRA DEL TRASTO

I L'INTERCANVI

Diumenge, 21 de juny

LA DIADA

De dalt a baix:
Agermanament a
Terranegra. Parla
l'alcalde de
Llagostera
Ofrena floral al
monument en
memòria dels
defensors de la
llibertat i de la
democràcia

LÍDIA ANTONIO I TROBAT PINTANT SENTIMENTS

Per Albert Torrent

La Lidia Antonio, tot i que li ha agradat el dibuix i la pintura des de petita va decidir tot just fa 3 anys que es dedica a la pintura i fer-ho per la via abstracta, la millor manera per reflectir i jugar amb els seus pensaments. De l'11 al 2 de juliol ha exposat en solitari en una galeria gràcies al fet de guanyar l'any passat el VI Premi de Pintura Menarini, organitzat per aquesta important empresa farmacèutica, amb l'obra "Petons d'aigua i sal". Hi parlem perquè ens expliqui les seves experiències i vivències com a artista.

Què suposa haver tingut una exposició sola per a tu?

En faig una bona valoració. Vaig sentir bones crítiques de visitants que no coneixia i, per tant, suposo que deu ser veritat que els agrada. A més, he venut 5 obres de les 26 exposades. La noia que duu la galeria em va dir que no em fes il·lusions perquè ara és època de crisi i perquè el juny no és gaire bon mes per vendre. Per tant, estic contenta. En el fons, el que compta és vendre, com en qualsevol altre negoci.

Què representa l'obra que va guanyar i com la vas fer?

Al contrari del que faig de vegades, no vaig fer l'obra pensant expressament en el concurs. Simplement m'agradava i la hi vaig presentar. Reflecteix les vivències que vaig tenir durant una estada a Cadaqués. M'agrada molt el poble i vaig tenir ganes de reflectir les sensacions d'aquells dies. En l'obra s'hi veu el mar i les cases.

Anem al principi de tot plegat. Com vas entrar en el món de la pintura?

Jo no me'n recordo però els pares em diuen que ja des de petita sempre m'havia agradat dibuixar. Més tard, a 4t. i 5è. d'EGB sí que ho recordo. Curiosament m'agradava molt dibuixar persones (cosa que ara no faig). Als 10 o 11 anys anava a Cassà a classes de pintura dos cops per setmana. El meu pare m'hi portava i s'estava a fora esperant que acabés. La família em va donar suport en la meua afeció a l'art. El pare dibuixa bé i crec que li feia gràcia que pintés.

Més endavant vas estudiar Belles Arts

Sí. El primer any no hi vaig entrar i vaig fer un curs de pintura amb Vicenç Huedo a Girona que em va ajudar a accedir a les proves d'accés. A Belles Arts vaig estudiar estudiant-hi entre el 1993 i el 1998

Mentrestant, vas començar a pintar pel teu compte?

Durant la carrera no vaig tenir gaire temps. Vaig guanyar l'any 1995 i 1999 el Concurs de Cartells per l'Aplec de la Sardana de Caldes. Amb motiu del primer premi, el 95 vam muntar amb l'Ajuntament una exposició amb obres meves. Acabada la carrera vaig estar 7 o 8 anys treballant en una empresa d'arts gràfiques. Vaig fer alguna pintura per encàrrec però la feina no em deixava temps. No ha estat des de fa 2 anys cap aquí que no m'he dedicat a la pintura plenament. Va sorgir la possibilitat de tornar a Caldes i per mi va ser com començar de zero.

Com va anar aquesta nova etapa?

El primer mig any en què vaig fer el pas de pintar no sabia com posar-m'hi. Em vaig anar situant i vaig anar agafant un estil. Va ser una mena d'escalfament perquè en l'any i mig següent el canvi ha estat molt bèstia.

Per què has triat l'art abstracte i no l'art figuratiu?

M'expresso millor amb l'abstracte. Em dona molt més marge per expressar-me i per desfogar-me. Amb l'abstracte puc donar mil voltes, jugar amb el material, expressar més coses. M'agradaria dir però que totes les vessants artístiques tenen, per mi, la mateixa validesa i que respecto molt l'art figuratiu. A Caldes mateix i ha en Josep

Ma. Solà, que s'ha guanyat un molt bon i merescut lloc entre els artistes d'aquesta disciplina artística... És més, si em comprés una obra figurativa, m'encantaria que fos pintada per ell, perquè és una passada com treballa!

Suposo que deus haver sentit més d'un cop el comentari: "aquest quadre el podria pintar un nen petit"...?

Sí, i jo els responc que si el pot fer un nen petit, què devia fer jo estudiant Belles Arts durant 5 anys!

Quins pintors t'agraden?

M'agrada molt Joan Miró per la màgia de les seves obres, per la part infantil que té. També m'agrada en Josep Guinovart i en Miquel Barceló en segons quines etapes.

Quins comentaris reps de la gent davant les teves obres abstractes?

De vegades sento interpretacions dels meus quadres que no són les que volia transmetre però penso "mira, també li podria donar aquest sentit!". Mentre explico el significat dels quadres a persones que miren els meus quadres m'encurioseixo i m'agradaria saber què és el que interpreten ells. M'agrada el joc que s'estableix entre obra i espectador. Durant l'exposició d'obres seleccionades i guanyadores del concurs Menarini unes dones se'm van adreçar i em van preguntar a on eren els petons en el quadre perquè elles no els veien per

La Lídia observant les obres durant l'exposició

"Petons d'aigua i sal", l'obra guanyadora del VI Premi de Pintura Menarini per pintors joves

enlloc! De vegades la gent no sap fer el pas per veure que una cosa és el que veig o el que visc i l'altra és el que sento. Això últim és el que intento transmetre en l'obra.

Amb què et bases per fer les obres?

Jo transmeto sempre vivències personals. Veig escenes que em suggereixen coses i treballo a partir d'aquí. Per mi és com una teràpia per desfogar-me o explicar coses.

Quin material fas servir?

Faig servir tècniques mixtes.

Treballo amb acrílic perquè els olis triguen molt en assecar-se. M'agrada donar textures amb pols de marbre i amb pedra tosca. Alguna vegada també jugo amb el "col·lage".

Quin és el teu procés per fer un quadre?

Per pintar un quadre puc trigar una setmana però pensar-lo em pot portar dos mesos. Abans de fer el quadre l'haig de tenir planificat, tot i que sempre puc improvisar una mica mentre vaig pintant. Hi ha quadres que fa mesos que he començat i que no surten. Perquè

progressi haig de partir d'un títol. Ara tinc un quadre, per exemple, que té quatre possibles títols i de moment el tinc apartat. Si no avancen de vegades els he passat una capa per sobre i els he abandonat per començar altres obres.

Observant les obres es pot veure com es repeteixen alguns elements, com les escales, i elements geomètrics. Ens podries dir el significat?

Les escales són un element simbòlic per dir-me: "endavant, te'n sortiràs!". Em serveix per donar-me ànims, tant en l'àmbit professional

(vaig fer un pas molt important decidint que em dedicaria a la pintura) com en el personal. Sobre els elements geomètrics, corresponen a l'època en què estic ara. M'agrada la decoració i l'urbanisme i això es reflecteix en les obres. Ara em serveix però anirà evolucionant.

Cap a on?

Vull canviar. Vull potenciar altres colors que fins ara no he fet servir com el verd, el lila... Suposo que a partir d'aquí vindran altres canvis en els grafismes que ara no hi són o hi són d'una manera diferent. Proposar-me canviar és com una manera de posar-me pedres a mi mateixa perquè quan trobes una manera d'expressar el que sents és fàcil estancar-se i no sortir-ne.

També moltes vegades escrius el títol del quadre. Per què?

Sí, m'agrada jugar amb la lletra i amb els números. El títol és molt important per mi. De totes maneres, moltes vegades cal anar més enllà del títol per interpretar els quadres perquè hi ha més coses.

Tens algun quadre sobre Caldes?

Sí, però haig de reconèixer que estan fets per encàrrec! N'he fet de la plaça de l'Aigua, de l'església de Sant Esteve i de la Font de la Vaca. De totes maneres m'ha agradat perquè és una nova manera d'interpretar Caldes.

"El dia que es va fer de nit", obra que el maig d'enguany va guanyar la Menció d'Honor en el XII Premi Internacional de Pintura Miquel Viladrich de Torrelameu)

N'has fet una sobre el Gerard Masllorens

Sí era un company de classe de la meva germana, el coneixia i em va xocar molt la seva mort.

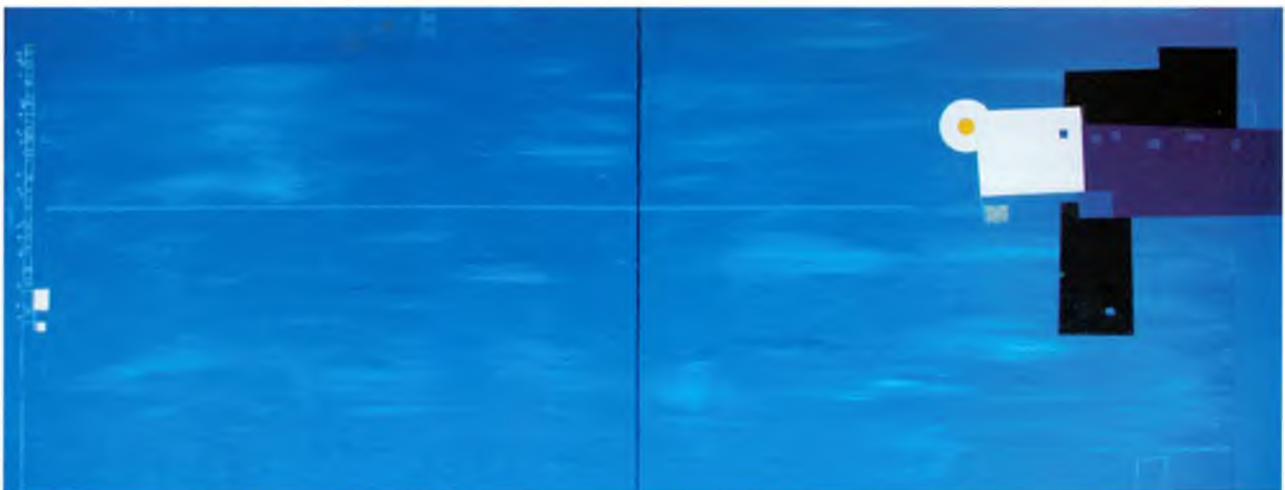
Fas quadres per encàrrec?

Sí. La gent de vegades fins i tot em diu els colors que hauria de tenir perquè lligui les parets o amb els mobles! (riu) És molt normal que ho demanin perquè hauran de conviure amb aquell quadre cada dia. De totes maneres, a mi m'agrada tenir

llibertat absoluta a l'hora de fer els quadres. És el més normal perquè a qui m'encarrega els quadres suposo que ja li agrada el que faig. Si no, ja no m'encarregaria res!

No he vist cap quadre teu penjat a casa teva...

(Riu). No, només en tinc un de penjat! Quan acabo un quadre ja en tinc prou. No em fa gràcia penjar-lo perquè ja me'l conec i ja sé tot el que hi volia dir. En canvi, no em fa res penjar quadres d'altra gent i interpretar-los.

"Que ens renti l'esperit el vent" (Obra Seleccionada al XI Premi de Pintura Ajuntament de Deltebre)

"Notícies mar enllà" (Obra Finalista al VI Certamen de Pintura Port d'Aiguadolç de Sitges)

"Un món a part" (Obra Seleccionada al XXII Concurs de Pintura Sanvisens de Sitges).

"Accents de blau" (Obra Seleccionada al VI Certamen de Pintura Port d'Aiguadolç de Sitges)

Com t'ho fas per vendre les obres?

En el meu cas la venda de quadres funciona molt a través del boca a boca. Se m'adreça gent que no conec però que saben de mi a través d'una altra persona. També presento les obres a concursos de pintura de Catalunya. Si són seleccionades s'exposen i la gent les pot veure i a partir d'aquí es poden interessar per la teva feina. Recentment he guanyat una menció d'honor al XII Premi Internacional de Pintura Miquel Viladrich de Torrelameu (Lleida) i fruit de l'exposició he venut l'obra. Per altra banda, per exposar les

obres en galeries i exposicions va molt bé, com en altres coses en la vida, tenir contactes. Tot i això, he participat en diverses exposicions col·lectives.

Quines són les perspectives de cara al futur?

Jo no vull ser famosa però sí guanyar-me la vida. M'hi he de barallar molt perquè faig els quadres però després els he de vendre i de vegades me'n vaig a dormir pensant en pinzells! De vegades hi ha èpoques bones però sempre s'ha de fer previsió perquè en aquesta feina no tens uns ingressos assegurats a final de

mes i pots passar altres èpoques més dolentes. Crec que havia d'intentar fer el que m'agradava perquè si no m'hauria quedat el cuquet. Si aconseguixo guanyar-me la vida amb la pintura estaré més que feliç i si no, m'ho hauré passat bé.

La Lídia trenca aquell tòpic que diu que els artistes són gent bohèmia i que duen una vida especial amb excessos, frivoltats i sense treballar gaire. Ella explica que és una persona com qualsevol altra, que treballa com tothom, paga hipoteca i que fa vida normal. Si fos tant fàcil, la vida de l'artista, segurament tots ho seríem! Desitgem que se'n surti en la seva vida professional. Podeu veure les seves obres i el curriculum en el seu web: www.lidiaantonio.com.

Podeu veure també alguna de les seves obres en dipòsit al Fondo Internacional de Pintura, el lloc on ha exposat les seves obres. L'adreça de Barcelona és Avinguda Diagonal 612, 4t, 15a porta. ■

"És molt, el que tinc".

"Així de taronja és la seva rialla" (Obra seleccionada al XI Premi de Pintura Ajuntament de Deltebre).

Vivències

ÀUREA FARSSAC I COLUBRET

Per Feluca Díaz i Albert Torrent

L'Àurea Farssac i Colubret és una dona multidisciplinàr artísticament parlant. Ha fet una mica de tot a la seva vida: pintar, escriure, esculpir el fang... però el més important de tot és que ha gaudit de la pedregosa sendera de la seva existència cada dia, cada minut, cada segon, siguin bons o dolents. I de totes les experiències viscudes n'ha après i ha crescut com a ésser humà. La mort l'ha visitada un parell de vegades i en totes dues l'ha aconseguida esquivar. Ha estat sempre una dona molt lluitadora, valenta i de fort caràcter. Esquerrana de convicció i lliure de pensament, té un aspecte escrupolosament femení, delicat, tendre i una elegància natural que cap de les vicissituds del seu dur camí mai no li han pogut arrabassar.

L'Àurea Farssac va néixer molt petita (només quilo i mig) i amb manca de forces a Badalona, a casa dels seus avis materns ja que l'àvia era llevadora. La seva àvia, òrfena de pares als 18 anys, se'n va fer càrrec mentre la mare treballava com a mestra a l'escola del Guinardó de Barcelona i tenia cura del fill gran. L'avi, militant de la CNT (Confederació Nacional de Treballadors), un home pacient, generós i tendre a qui ella idolatrava, li va posar de nom "Urània". La mare ja militava a ERC (Esquerra Republicana de Catalunya) cap als 16 anys. Estava molt ben considerada i, tan jove, feia conferències i mítings durant la República. Aquesta convicció i lluita marcarien per sempre la seva vida.

LA GUERRA

L'Àurea diu que "fins als 3 anys era feliç. Després es va acabar tot quan va esclatar la guerra". El que més la va impressionar, a la seva curta edat, va ser "escoltar les sirenes, la por, haver-se d'amagar de seguida i que es vivia amb una tristesa absoluta. La ciutat, de cop era ben bruta, hi havia manca d'higiene, misèria per tot arreu, desànim, gana, fred, restriccions de llum... com una sensació de solitud". Recorda encara amb emoció "quan a la tardor ja era fosc i de cop, s'encenien les llums i se sentia tot un clam general de la gent del poble, tots a una com si es tractés d'un cor assajat".

Ens explica "la tensió que es vivia quan hi havia registres a les cases". Quan els patien a casa seva de tant en tant, el seu avi tenia cura d'amagar qualsevol cosa que pogués comprometre la família. La Urània (l'Àurea encara es deia així

en aquell moment) recorda un dia molt concret que es varen descuidar de treure de la taula del menjador una ceràmica que tenia gravada la lletra d'una sardana: "Mentre enregistraven tota la casa, nosaltres només fèiem que tremolar mirant aquesta ceràmica, ens fèiem senyals els uns als altres pel que podria passar si la veïen... i és que això era suficient per portar qualsevol a la presó".

L'Àurea fa un esforç per poder dir que "era terrorífic viure el moment posterior a escoltar les sirenes que avisaven de les possibles bombes. Com que l'àvia era llevadora i l'avi voluntari de la Creu Roja, en escoltar les sirenes havien de sortir corre-cuita i ens deixaven sols". En aquells moments a casa es quedaven l'Àurea, el seu germà, un any més gran que ella, i una afillada dels avis que també vivia amb ells.

Per por a les explosions, l'avi sempre els recordava que obrissin les portes i finestres i baixessin al soterrani i s'amaguessin a sota l'escala. L'avi, per tal de treure'ls una mica la por i el fred, els deixava a mà una ampolleta amb vi perquè en fessin un petit glop si el necessitaven. L'Àurea riu quan ens explica que "un dia, ves a saber perquè, quan els avis varen arribar els varen trobar a tots tres, ben alegres i divertits... amb l'ampolla de vi buida".

EL CÀSTIG PELS PERDEDORS

Es va acabar la guerra i la família de l'Àurea va patir durament les conseqüències de no pertànyer al règim i uns veïns els varen denunciar per "catalanistes i separatistes d'esquerres", la qual cosa va tenir repercussions per a tota la família.

Per una banda, l'avi va haver de guanyar-se la vida treballant d'a-

"Tota la vida m'havien dit Urània i als 5 anys, en acabar la guerra em varen batejar Àurea"

magatotis com a guardabarreres a la nit, per no deixar-se veure. Aquesta vida el va entristir i no va recuperar l'alegria mai més". Va morir quan ella tenia 8 anys i va ser una pèrdua terrible per la Urània, o la Ninona, com li deia ell afectuosament (i com encara la coneix molta gent d'aquella època).

Per altra banda, l'àvia va estar a punt de ser desterrada a Cartagena, sola, sense la família, però se'n va poder lliurar gràcies a que va recollir 1.000 signatures a favor seu en 48 hores per tota la ciutat.

Per últim, la mare, als 29 anys, va patir un consell de guerra i va ser empresonada i apartada de l'ensenyament i de la vida pública durant 20 llargs anys. L'Àurea va viure aquells moments amb molta amargor. Recorda com als 6 anys, "adorant com adorava la mare la vaig haver de veure al pati de la presó, cantant a cor amb la resta de recluses... *tengo un barquito velero en el puerto de Almería...* Mai no oblidaré aquesta cançó. Com tampoc no oblidaré la imatge de la meva mare tota bruta, envoltada de misèria i de puces, essent com era una dona amb dinamisme, caràcter i distinció. Va arribar a casa molt desfeta".

Pel que fa a l'Àurea, fins i tot li varen fer canviar el seu nom: "tota la vida m'havien dit Urània i als 5 anys, en acabar la guerra, em varen batejar Àurea, nom de la Santa d'aquell dia, 11 de març".

INFANTESA CONVALESCENT

Malauradament, als 8 anys, va caure malalta amb una greu tuber-

La mare, Angelina Colobret fent una conferència titulada La influència de l'escola en els homes de demà, l'any 1931. (foto extreta de Les dones d'esquerra 1931 - 1939)

Retrat de l'Àurea de l'any 1963, poc abans de casar-se quan tenia 30 anys

culosi que la va obligar a passar 3 anys al llit fent repòs absolut. En el sanatori on la varen ingressar no tenien esperances que se'n sortís. Una monja del centre, davant seu, a ple pulmó, va dir: "esta niña tiene que hacer la comunión porque si se muere no va a ir al cielo".

I ves per on, la varen obligar a fer la comunió allà mateix. L'Àurea recorda esgarrifada com "just davant del sanatori hi havia una funerària i veia com entraven i sortien contínuament, d'un lloc a l'altre, els carros de cavalls amb els taüts..."

Però recobra la tranquil·litat i segueix explicant-nos que "al cap de poc temps com que no tenia gaires esperances de vida em varen deixar marxar a casa, tot i que havia de fer repòs". La seva mare només li deixava fer dues coses

"La monja del centre va dir: esta niña tiene que hacer la comunión porque si se muere no va a ir al cielo"

que la marcarien per sempre més: dibuixar i llegir. Va tenir la sort que a casa seva hi havia una bona biblioteca, per la qual cosa va començar a gaudir desafortunadament del que diu ara que "és la meva droga: llegir". Evidentment va començar per contes infantils i, de mica en mica, es va empassar tot el que arribava a les seves mans. També dedicava part dels seus temps a llibres d'història, de ciència... i, per què no, a revistetes de moda que li portaven de tant en tants les seves amigues.

En una de les últimes revisions, els metges es varen quedar ben estranyats... s'havia curat! Varen recomanar a la mare portar-la uns mesos a la muntanya per tal que fes vida normal en un lloc sa. Ara es com-

que la marcarien per sempre més: dibuixar i llegir. Va tenir la sort que a casa seva hi havia una bona biblioteca, per la qual cosa va començar a gaudir desafortunadament del que

L'Àurea amb els seus dos fills l'any 1967

mou en pensar que als 5 anys de ser ingressada ja no quedava cap persona viva de les que varen caure malaltes el mateix any que ella... és una supervivent nata!

ESTUDI I MATRIMONI

Després de gaudir d'uns mesos de llibertat al camp, la mare de l'Àurea la va internar 3 anys al col·legi de les Dominiques de Girona, que

“El que no s’esperava pas era trobar-se “una habitació uns 3.000 llibres!”

era la mateixa orde del sanatori on havia estat. S’entristeix en recordar que “aleshores estava molt allunyada de la família. Només anava a casa dues vegades a l’any, per Nadal i a l’estiu, i la mare venia a veure’m només cada 2 mesos”. Però tot a la vida té la seva vessant positiva i negativa. Aquest temps d’immobilitat i de tenir com a companys inseparables els llibres de casa seva li varen donar una formació que es va reflectir aviat i per sempre. Als 12 anys ja va guanyar el seu primer premi de poesia al Certamen convocat per “Los Padres de Familia”.

Aquells anys d’obligada quietud li van desenvolupar la imaginació i la van fer molt creativa. Va decidir estudiar set anys l’ofici de ceramista a l’Escola d’Arts Suntuàries Massana on va gaudir d’una preparació molt acurada i altament qualificada. De 160 estudiants en varen aprovar només 60 i ella va treure una mitjana de notable. “No m’ho podia creure!”, exclama. A l’Escola, es va decantar per l’ofici de ceramista però també rebien molta

preparació d’altres disciplines i tècniques artístiques i va agafar molt bona base com a dibuixant. L’Àurea però es va casar als 30 anys i tot això es va acabar. Fruit d’aquest matrimoni varen néixer dos fills que per ella “són el més important que té”. Durant els 16 anys que va durar aquesta unió es va dedicar a la família “absolutament” deixant de banda les seves aficions: “ho vaig fer perquè la malaltia i l’internat no m’havien permès viure una relació familiar plena. Poder formar-la i dedicar-m’hi per a mi era el més important de la vida en aquell moment”.

En adonar-se que no era feliç va decidir separar-se o, més ben dit, “tornar a recobrar la llibertat”. Durant el Franquisme però les dones no podien prendre decisions i fins i tot legalment havien de tenir el permís de l’home per qualsevol quotidianitat com ara estudiar, vendre una propietat... Com era propi d’aquella època, va marxar amb els dos fills (encara menors d’edat) i sense cap dret.

saport i va marxar cap a l’estranger. Allà va viure l’angoixa de la immigrant il·legal, de la cura que s’havia de tenir per tal de no ser descoberta, de la solitud... Ens explica que tenia cura per on anava perquè “sovint em trobava amb un senyor alt i ben plantat del qual intentava amagar-

Amb la paradeta muntada a l’època de Polinyà.

CERÀMIQUES

URÀNIA

Tel: (93) 727 30 99 - POLINYÀ

ASSOCIACIÓ D’ART

Ceràmiques
Urània

Soci nº: 0015/98

Ciutat de GIRONA

Caduca: desembre 98

A dat: la targeta amb la qual ofería els serveis de ceramista i en el qual feia servir el seu nom antic.

A baix: el carnet que li permetia participar a la Fira d’Art del Carrer Mercader

A SUÏSSA, D’IMMIGRANT IL·LEGAL

Lluitadora com tota la seva família, l’Àurea se’n va sortir com va poder. Després d’unes quantes feines esporàdiques (rentaplats, dependenta, venedora a domicili...) va trobar un anunci al diari que demanava una institutriu per a tres nens a Suïssa. En 8 dies, gràcies a influències, va aconseguir el pas-

me perquè no sabia quines intencions tenia. Fins que una nit que plovia i no arribava l’autobús es va apropar a mi i em va convidar a portar-me a casa al seu cotxe. Era un cotxe preciós i molt gran, però vaig declinar la seva proposta. Mai no hauria acceptat pujar al cotxe d’un desconegut”.

Vist de prop es va adonar que

L'Àurea en una exposició col·lectiva l'any 1998

aquell home era molt atractiu, cordial, amable i correcte i li va confessar que era policia... "Déu meu!" va exclamar. Ara, l'Àurea riu quan ens explica que "l'únic que volia era ser amic meu i si era possible intimar... De fet vàrem ser molt bons amics i em protegia tot i saber la meva situació legal... Em pregunto què hauria estat de la meva vida ara, si hagués acceptat en matrimoni en Rodolfo Buelher... Però bé, no va ser així..."

RETORN I DEMOCRÀCIA

L'Àurea no va poder regularitzar la seva situació a Suïssa i es va veure obligada a tornar a Catalunya, con-

cretament a Polinyà del Vallès. En aquest poble va recuperar el seu ofici de ceramista i va organitzar cursos d'estiu per a infants. L'experiència va tenir èxit i es va animar a muntar una escola privada de ceràmica. L'Àurea va adreçar-se a L'Ajuntament, encara Franquista, per demanar subvencions. La Delegada de Cultura va denegar la demanda argumentant que "en este pueblo no vale la pena enseñarles nada porque son todos unos analfabetos". Tot eren despeses i pocs guanys i així, després de 3 anys, de mica en mica es va ensoerrar tot l'esforç fet.

L'Àurea és una dona molt sociable,

oberta i treballadora i va fer amics socialistes i d'esquerra al poble que li varen recomanar resistir ja que quedava poc per l'arribada de la democràcia. Mentrestant se'n va anar sortint gràcies als treballs fets per comandes que rebia dels coneguts del poble. També acudia cada diumenge a una fira que es feia a Sabadell. Allà muntava la seva parada amb un piló de ceràmiques i pintures per vendre que, per cert, pesaven molt més que ella.

Al cap de poc, amb l'arribada de la democràcia s'instaura un Ajuntament de coalició d'esquerres. La seva trajectòria i el seu interès i lluita per la cultura va fer que li proposessin organitzar la biblioteca de la Vila. L'Àurea ho va acceptar i es va tornar a veure envoltada de llibres. El que no s'esperava pas era trobar-se "una habitació uns 3.000 llibres! A sobre, no hi havia cap mena de registre, ni fitxers per portar el control". Va quedar ben espantada. Va haver de començar per comptar els llibres que hi havia, separar-los, col·locar-los adientment, passar-los a un registre i fer una fitxa a cadascun. En fi, com ella diu: "una bona feinada que vaig acceptar fer durament, sense comptar hores, durant 15 anys, ja que aleshores tot es feia a mà".

L'Àurea considera que durant el franquisme va ser una "perdedora d'una lluita d'ideals" i l'arribada de la democràcia va suposar per ella "una gran obertura que em va canviar la vida totalment... va ser una gran alegria poder respirar en pau i mica en mica veure com ens trèiem de sobre tot el caciquisme i la dictadura". No obstant afegeix que "tampoc tot no va canviar de seguida, quedaven moltes pors a dintre i es varen deixar anar poc a poc. De fet, jo en vaig començar a gaudir quan ja vaig poder tornar a donar bons llibres en català i amb llibertat als infants que venien a la biblioteca. La comunicació amb ells va ser més oberta".

L'Àurea participa a Caldes FM dins del programa "Càlida Caldes", nom que respon a un poema seu

ARRIBADA A CALDES

De més gran, l'Àurea va voler perfeccionar els seus coneixements de dibuix amb un professor privat de Sabadell i a l'Escola d'Art de la Mercè de Girona. És precisament a Girona on va participar en diferents anys a la Fira d'Art del Carrer Mercader com a pintora i on va fer dues exposicions col·lectives de pintura durant dos anys consecutius.

Un bon dia l'Àurea arriba a Caldes i és aquí on torna a iniciar una nova etapa com a escriptora. Tot començant gràcies a un bon amic, en Joan Guilayn, que la va animar a presentar-se a concursos d'escriptura. El fet de quedar guanyadora en molts fa que es prengui més seriosament aquesta afecció que tenia una mica amagada.

Al 2007 l'editorial *Nou horitzó* publica "La bruixeta que no ho volia ser", un conte que va explicar ella mateixa a la biblioteca de Caldes als alumnes de l'escola. Va ser una experiència "molt especial i gratificant veure tots aquells ulls que em miràvem amb una fe... i em varen regalar dos cartipassos que

havia fet cada nen del conte escoltat. Em vaig sentir molt gratificada i encara, avui, hi ha nens que em saluden pel carrer que em coneixen pel conte. M'agradaria repetir l'experiència!" Al 2008, la mateixa editorial, va publicar "Història del Caganer". Tots dos llibres els podem trobar a la biblioteca.

Tot i venir de fora, l'Àurea és una caldenca involucrada en moltes entitats del nostre poble com la CAL, (Coordinadora d'Associacions per la Llengua), l'ASVOL (Associació de Voluntaris de l'Obra Social de la Caixa), de la Casa Rosa i de l'Associació de Sardanistes. Ha portat durant anys tertúlies literàries a L'Esplai de la Caixa, pertany al club de lectura que es fa a la biblioteca i participa en trobades de poesia mensuals que fa l'Esplai de Maçanet de la Selva. Des de fa dos anys la conviden a "La Poepera", una trobada de poetes de Catalunya i Andorra que es fa anualment a La Pera. Aquest any l'ha acompanyada a la guitarra el seu nét Aleix amb una composició musical pròpia mentre ella recitava el seu poema. Fa dos anys que fa teatre i, per si no fos poc, col·labo-

ra, des del començament al programa de ràdio, "Càlida Caldes", de Caldes FM. Precisament, el títol del programa va sortir del primer poema que l'Àurea va dedicar al poble de Caldes de Malavella. Us el reproduïm tot seguit:

Càlida Caldes

*Filla de l'aigua!
Vila de Caldes!
Els teus orígens
són ton orgull.*

*Filla de l'aigua,
del foc i l'aire,
prenys la natura
est són antull.*

*El teu paisatge em meravella
veient-te estesa, entre turons
lànguida i bella
pins i rouredes vetllant ton son.
Canten les aigües a les rieres,
música i festa en cada font;
aigües i música,
músics i cobla
s'han merescut el teu renom.*

*Les teves filles, dones de Caldes,
de fetilleres tenen els ulls,
com nimfes d'aigua
tant enciseres, sorgint etèries
d'entre la gorja d'un gorg pregon.*

*Vila de Caldes de Malavella,
creix amb mesura però sense pors.
Obre els teus braços de dona d'aigua
i acull fecunda, tots els colors.
D'altres països, de tot el món.*

*Sentint-te culta, oberta i forta,
camina lliure cap al futur,
com una estrella...
Si el sol no lluu.*

*Vila de Caldes de Malavella
la teva història parla per tu.*

Urània [27 juliol 2003]

Les parets de casa de l'Àurea estan plenes d'obres seves. Els marcs que veieu, d'estil modernista, els va fer el seu avi.

L'ÀUREA ESCRIPTORA I LLUITADORA

Li preguntem per les seves motivacions a l'hora d'escriure i ens explica que "jo tinc la necessitat de treure de dintre totes les vivències, les bones i les dolentes i de fer-les arribar als altres. Potser després de llegir tant vaig sentir l'obligació d'expressar també la meua llibertat". Tot seguit reconeix que "aquesta imperiosa necessitat d'exterioritzar sentiments ve del fet que m'he sentit poc estimada i he superat moltes dificultats, potser, doncs busqui l'acceptació de la gent". Per últim, explica que "vull dedicar-me el que em queda de vida a fer el que m'agrada i voldria fer arribar el meu missatge a la gent i, si els commou el que faig, ho hauré aconseguit".

"Voldria fer arribar el meu missatge a la gent i, si els commou el que faig, ho hauré aconseguit".

A l'Àurea sempre li ha agradat anar una mica a contracorrent. Ha estat una dona alliberada i avançada al seu temps. Argumenta que "el fàcil és fàcil; és molt més divertit triar el més difícil, hi ha més emoció".

L'Àurea sol dir a la seva filla que "quan hi ha dos camins, en busqui un tercer, que segurament serà el millor", però ella mateixa reconeix que "m'estimo més triar el camí

més dur, he estat molt arriscada a la vida i no he tingut por mai de res. Si no temo la mort, què he de témer? No hi ha res tan divertit com superar les dificultats, és una passada!" Parlant del contratemps de la vida, explica que "he viscut el que m'ha tocat i ben viscut està!..." i afegeix que ha procurat "no contemplar la meua vida com si fos una maleta en

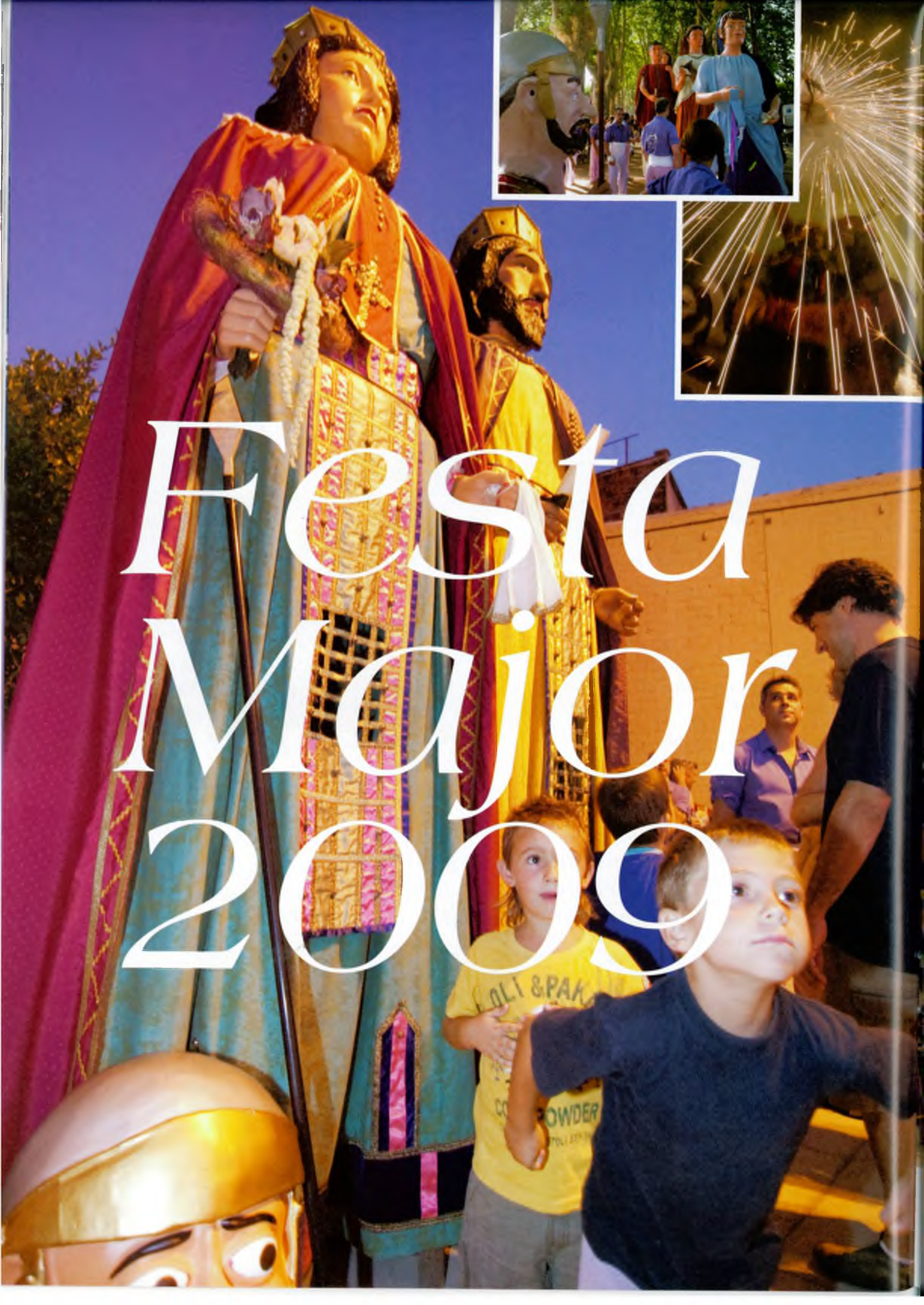

L'Àurea conserva els trofeus dels diversos premis que ha guanyat com a escriptora

una cinta transportadora". Us oferim, per acabar, un dels últims poemes que ha escrit i que li agrada especialment:

*Quan una dona escriu
aboca la seva ànima
sense triar paraules.*

*Quan una dona escriu
neix un xiscler esqueixat
de lletres escampades,
tant colpidor i profund,
victoriós i punyent,
que esquinça carns i ànima...
Igual que quan infanta! ■*

Festa Majior 2009

Foto: Jordi Canet

REPRODUCCIÓ DEL PREGÓ D'ALBERT MESTRES

A mics i amigues caldencs i forasters, vull començar agraint als responsables de les festes el gran honor que representa fer-ne el pregó, sens dubte un dels moments significatius de la vida de la vila, ni que sigui perquè no trobaven a ningú més.

La meva relació amb Caldes és llunyana però del tot fortuïta. El primer contacte es donava quan de petit anava els diumenges a dinar a casa els meus avis, uns burgesets de l'Eixample de Barcelona. A la taula dels meus avis, endiumenjada amb vermuts i vins i xampany (això del cava encara no s'havia inventat) i a punt per als canelons, no hi podia faltar mai una ampolla d'aigua de Vichy envasada en un poble de nom suggestiu per a un nen, Caldes de Malavella. De més gran vaig retrobar l'ampolla a la taula del comissari d'aquella magnífica pel·lícula amb la Ingrid Bergman i el Humphrey Bogard, Casablanca. Allà hi

era per suggerir que aquell comissari, un individu simpaticot i rodanxó, representava el règim feixista de Vichy, però van haver de recórrer a la nostra ampolla perquè a les etiquetes de les aigües del Vichy francès no hi sortia aquest nom.

Ja una mica més granadet, a les èpoques més disbauxades, l'aigua de Vichy o l'aigua amb forats, que en deia el meu estimat sogre, es va convertir en el millor antídoto per a les ressaques, a vegades força contundents.

Una mica més endavant, quan començava a centrar-me, els balnearis de Caldes van ser el lloc idoni, per a una persona com jo sense carnet de conduir, on fugir per un dia o dos de la gran ciutat. Les passejades per la rambla de Recolons i la d'en Rufí, el centre antic i els camps del puig de les Ànimes van ser els primers contactes amb la Caldes de carn i ossos, perdó, vull dir de pedra i ciment. Una vegada, vaig convidar-hi a passar una nit

a una xicota que feia molt poc que coneixia en el que era la nostra primera sortida. D'això en fa una pila d'anys, tants que es necessiten quatre mans per comptar-los, i ella és avui la meva dona.

A ella dec la meva part caldenca i doncs que estigui avui, ara, discursant des d'aquest balcó. En realitat no se'ns hagués acudit mai comprar una casa a Caldes, per a nosaltres record sentimental, però un bon dia, ja fa uns quants anys, mentre ella llegia el diari buscant-hi un estudi per a mi a Barcelona assequible a les nostres possibilitats, va ensopegar amb un anunci que li va cridar l'atenció d'una caseta al centre de Caldes. Vam acabar comprant el que, segons un document del segle XVII, sembla que probablement és un raconet de "lo palàcio del rei", on és possible que Jaume I hi hagués fet estada (tot i que el nostre raconet és més probable que fos el celler o les estables o les cuines).

Al cap d'un temps, la Mercè de la biblioteca, assabentada que jo era escriptor, em va demanar si volia portar el Club de Lectura de Caldes i en un moment de feblesa vaig accedir-hi. Avui ens en podem sentir ben orgullosos del Club de Lectura. Hi han passat escriptors i poetes com Jordi Coca, Manuel Molins, Enric Casasses, Carme Riera, Sergi Belbel, Montserrat

Abelló, Emili Teixidó i Antonina Canyelles i tots ells han quedat admirats tant de la quantitat com de la qualitat de la participació. M'ho comentava amb enveja una persona de Llagostera, on hi ha també club de lectura, que va assistir a l'última sessió del nostre club.

El tarannà obert, acollidor, generós del poble ha fet que hi anéssim arrelant, malgrat que encara no siguem caldens al cent per cent i això ens hagi impedit, per exemple, acudir al sopar, estic segur que magnífic, de què ahir vau poder gaudir. No sabeu quin tresor és per a la meva filla, una nena amb un caràcter molt social, que la gent s'aturi pel carrer a saludar-la i a conversar-hi, mentre que a Barcelona ni es giren a mirar-la quan els saluda. Si us plau, preserveu-lo, aquest tresor.

No m'allargaré massa, però vull recordar-vos el significat profund de la festa. Les festes tradicionals estan lligades als cicles vitals del camp i al sagrat. Eren els déus, avui convertits en sants, els que feien rutllar el món perquè produís o no collites. El fet de ser sagrades vol dir que van més enllà de l'humà, que superen l'humà. Per això a les festes són possibles les transgressions i les jerarquies es capgiren. L'ordre humà s'hi altera de cap a peus. Les servituds de la vida de cada dia s'hi esborren. Les festes ens recorden que les lleis les han fet els

homes i per tant que no són immutables. Si les grans lleis de la naturalesa no es poden modificar i per això són sagrades, en canvi no hi ha llei humana que no es pugui canviar o anul·lar. Perquè són els mateixos homes, és a dir, nosaltres, és a dir, cada u de nosaltres, un a un, els que fan les lleis i els que les canvien. Encara més, si avui o demà estem subjectes a una llei que no ens agrada, que no s'ajusta al nostre pensament o la nostra manera de ser, és responsabilitat nostra canviar aquesta llei a través de la participació i la lluita pacífica. Aquesta és la veritat fonda de la democràcia i aquest és el significat fonament democràtic de les festes.

No vull acabar sense dedicar aquest pregó al Lullu, el protagonista de Quiet, el llibre de Màrius Serra que vam llegir fa poc i que ell mateix ens va venir a comentar amb una barreja d'orgull i tendresa difícil de descriure. El Lullu, que a través del llibre i del seu pare se'ns va ficar al cor, ens va deixar tot just ara fa una setmana.

I ara us prego que passeu a gaudir de la cercavila que continuarà fins a l'església, on tindrà lloc la traca inicial de la festa, i després a gaudir de les fires i la cantada d'havaneres a la Font de la Vaca.

Com diuen els veïns del Nord: "Et la fête toujours recommence." ■

la biblioteca

CLUB DE LECTURA DE LA BIBLIOTECA

El divendres 10 de juliol vam fer l'última trobada del club abans de les vacances d'estiu. Aquesta vegada la reunió coincidia amb un espectacle de màgia que havíem programat al jardí de la biblioteca. Per això ens vam trobar a la Casa Rosa. Vam comentar el poemari "Piercing" amb la pròpia autora, la poetessa mallorquina Antonina Canyelles. Va ser interessant comprovar que la persona que escriu és igual de vital i de rebel que la seva poesia. L'autora ens va recitar, per plaer nostre, molts dels seus poemes. Després vam organitzar un sopar a la fresca. Una intensa jornada literària i gastronòmica.

Tal i com va fer l'estiu passat i aprofitant que potser és en aquesta època de l'any quan tenim més temps lliure, el conductor del club, l'Albert Mestres, ens proposa la lectura d'un clàssic de la literatura universal. L'any passar va ser "Anna Karènina" de Tolstoi, aquesta vegada és "La muntanya màgica" de Thomas Mann. Així doncs la gent del club viurem una temporada amb la companyia de Hans Castorp. ■

INAUGURAT UN PUNT DE LECTURA A CAN SOLÀ GROSA

El divendres 24 de juliol, la biblioteca municipal de Caldes va inaugurar un nou servei d'extensió bibliotecària a Can Solà Gros. Aquest servei està adreçat als habitants d'aquesta zona i pretén facilitar l'accés als serveis bibliotecaris a una població allunyada del nucli urbà, on es troba l'equipament principal. Volem desenvolupar un servei fora de les parets físiques de la biblioteca per tal de cobrir les necessitats lectores, informacionals i culturals d'aquests veïns del municipi.

Per altra banda, el propi equipament no pot assumir en l'actualitat un augment important d'usuaris, a causa del seu espai reduït i pensem que aquesta pot ser una bona manera d'optimitzar els recursos disponibles.

Aprofitant la recent inauguració del local social comptem amb un punt de lectura on s'ofereixen els serveis bàsics de la biblioteca: lectura, préstec, préstec interbibliotecari, servei d'informació, etc....

Els objectius que ens proposem aconseguir són:

- Garantir i facilitar l'accés a la informació als habitants de Can Solà Gros.
- Reduir les diferències culturals i educatives entre la població del barri de Can Solà i les del nucli urbà, per-

metent l'accés als serveis bibliotecaris bàsics.

- Establir nexes entre la biblioteca pública i l'associació de veïns de Can Solà.
- Acumular indicadors per a l'anàlisi de cara a una futura generalització d'aquest servei als altres veïnats de Caldes.
- Racionalitzar al màxim es recursos bibliotecaris disponibles, augmentant el nombre d'usuaris que en fan ús, sense col·lapsar els serveis que ofereix l'espai de la biblioteca pública actual.
- Promocionar i difondre els serveis de la biblioteca per despertar l'interès i el desig dels vilatans per utilitzar-los.

El servei estarà obert els divendres de les 5 a les 8 de la tarda. La persona voluntària que l'atendrà és la Maria Antònia Gutiérrez, una usuària molt activa de la biblioteca a qui agraïm des d'aquí la seva bona disposició.

De moment al punt de lectura s'hi pot llegir, us hi podeu fer el carnet i agafar llibres en préstec. També podeu fer totes les consultes que vulgueu perquè establirem un contacte permanent entre aquest petit equipament i la biblioteca municipal. ■

CONCERTS D'ESTIU

Dins del cicle d'activitats culturals estiuencques englobades amb el nom de Glopets d'estiu, el jardí d'en Pere Vidal ha acollit un seguit de concerts d'estils molt variats com el jazz de Nuzz, els ritmes cubans d'Echa Paká, la cançó de taverna de Josep Andújar, la cançó d'autor d'Eduard Canimas (com és habitual amb ell, el cantant caldenc ens va obsequiar amb un molt bon concert) i el la música clàssica i moderna del Grup Musical esplai.

Us parlo del grup que va encetar el cicle el 19 de juny. Es tracta dels barcelonins Mishima, un dels grups referents pop independent català que venien en format reduït (guitarra, bateria i teclats). Els concerts a l'aire lliure tenen els seus avantatges però en el cas que ens toca també els seus inconvenients ja que els llamps i trons que es veien i se sentien cada cop més a prop feien patir el públic que en alguns casos venia expressament de 100 quilòmetres lluny. La pluja va fer acte de presència i quan es va oferir la possibilitat de fer el concert a l'interior de la biblioteca no ens ho vam pensar i ens vam agafar a la possibilitat de veure els Mishima! El tècnic de so

va fer mans i mànigues per, entre llibres i enciclopèdies col·locar l'equip de so i els instruments. Va ser un concert diferent, amb prestatges de llibres al fons i amb uns músics que estaven a tocar. Quin goig escoltar i sentir "Qui n'ha begut" o "Un tros de fang", entre altres des de tant a prop. Un luxe poder tenir un concert d'aquest estil a Caldes! ■

Albert Torrent

RECOMANACIONS

LECTURA

Stefan Zweig
"Mendel el de los libros"
 Acantilado, 2009

Si teniu poc temps i voleu una lectura de qualitat aquí teniu aquest text, breu però magnífic. Un relat de 57 pàgines que us podeu llegir en un parell d'hores o més si el voleu gaudir amb la intensitat que es mereix.

Un any: 1915, una ciutat: Viena, un personatge: Jakob Mendel, un immigrant jueu rus. Mendel dedica tot el seu temps a la lectura i aquest fet juntament amb una memòria inusual configuren una personalitat estranya i fascinant que Zweig ens descriu, com sempre, de manera magistral. Un home irrepetible que es veu atrapat inevitablement per una guerra aliena a ell.

Aquest petit relat pot servir de porta d'entrada a l'univers literari de Stefan Zweig (Viena, 1881- Brasil, 1942), un escriptor que va ser molt popular en el seu temps i que encara ara ens atrapa

amb seu estil elegant i la descripció tan acurada dels personatges. Zweig és autor de novel·les, relats, obres de teatre i biografies. Detaquem les seves memòries "El mundo de ayer: memorias de un europeo" (El Acantilado, 2007). Algunes de les seves obres han estat traduïdes també al català.

Mercè Barnadas

CINEMA

PHILIPPE, Claudel
"Hace mucho que te quiero. 2008"

La Juliette és acollida per la seva germana petita, malgrat no haver tingut cap tracte amb la seva família durant els quinze anys que ha estat a la presó. Això, i la diferència d'edat, converteix a les dues dones en dues estranyes. Al principi, la Juliette es mostra distant i allunyada del món però l'esforç de la seva germana per facilitar-li les coses, junt amb l'alegria de les dues filles d'aquesta de tenir una tieta fins llavors desconeguda, ajudaran a la

Juliette a tornar a la normalitat i eliminar així el mur de secrets que s'interposaven entre les dues germanes. Aquesta pel·lícula va guanyar el premi BAFTA 2009 a la millor pel·lícula de parla no anglesa, així com també el CÈSAR al millor primer film.

Marta Feliu

MÚSICA

El Petit de Cal Eril
Sargantanes al sol

El segell gironí Bankrobber és conegut per els músics Mazoni i Sanjosex però en una segona línia s'amaguen propostes igual d'interessants. És el cas d'El Petit de Cal Eril, un grup de Guissona, a la comarca de la Segarra que ens obsequia amb un pop folk amb aires psíquedèlics. Sons melancòlics, hipnòtics i dolços a base de guitarres, flautes, xilòfons, teclats, i sorolls inclassificables i unes lletres del tot personals sobre la quotidianitat que agafen un aire encara més propi amb el seu català tenyit per l'accent de ponent. Música sense grans carregaments, senzilla però molt addictiva. Teniu l'oportunitat de descobrir-los el diumenge 27 de setembre vinent durant el Correllengua 2009 que es farà a Caldes.

Albert Torrent

NOVETATS

llibres

BIOGRAFIES

FERRER, Anna. "Un pacto de amor - Mi vida junto a Vicente Ferrer". Espasa, 2009
RACIONERO, Luis. "Sobrevivir a un gran amor, seis veces". RBA, 2009

FICCIÓ

DAVIDSON, Andrew. "La gárgola". Columna, 2008
JAMES, P.D.. "Muerte en la clínica privada". Ediciones B, 2009
LARSSON, Stieg. "La reina al palau dels corrents d'aire". Columna, 2009
LEON, Donna. "La otra cara de la verdad". Seix Barral, 2009
SHAFFER, Mary Ann. "La societat literària de pastís de pela de patata de Guernsey". Ara Llibres, 2009
SJÖWALL, Maj / WAHLÖÖ, Per. "Roseanna". Columna, 2009

JUVENIL

FERRÉS, Jordi. "El jardí promès". La Galera, 2009
MARTIN, Andreu. "La nit que Wendy va aprendre a volar". Bromera, 2008

PASCUAL, Emilio. "Días de Reyes Magos". Anaya, 2008
SIERRA i FABRA, Jordi. "Kafka i la nina que se'n va anar de viatge". Empúries, 2008

NO FICCIÓ

BURTON, Tim. "Burton per Burton". Angle, 2009
CARRILLO, Mercè. "Llegim plegats". Angle, 2008
PUNSET, Eduard. "Per què som com som". Destino, 2009
VIDAL MARTÍ, Cristina. "Si entrenem, recordem. Taller de memoria per a gent gran - Una guia per a educadors". Claret, 2009

SER PARES

SANTOS, Care. "Supermares!". Columna, 2009

música

DOMINIQUE A. "La musique/La matiere"
DYLAN, Bob. "Together through life"
LA INCREÏBLE HISTÒRIA DE CARLES CAROLINA. "Ensaladilla"
JOE CREPÚSCULO. "Escuela de zebras"
JOE CREPÚSCULO "Supercrepus"
MENDEZ

"Souvenir"
MIRNA. "Mirna"
PARROT, Marc. "Avions"
EL PETIT DE CA L'ERIL. "I les sargantanes al sol"
POVEDA, Miguel. "Coplàs del querer"

cinema

AVENTURES

EASTWOOD, Clint. "Cazador blanco, corazon negro"
BÈL·LIC WALLACE, Randall. "Cuando éramos soldados"

COMÈDIA

ALLEN, Woody. "Vicky Cristina Barcelona"
DRAMA HERMAN, Mark. "El niño con el pijama de rayas"

FANTÀSTIC

TORO, Guillermo del. "Hellboy"

INFANTIL

BLUTH, Don / GOLDMAN, Gary. "Anastasia"
COOK, Barry / BANCROFT, Tony. "Mulan"

SUSPENS

GARRONE, Mateo. "Gomorra"
GILROY, Tony. "Michael Clayton"

comunicació

* memoritza-la a la ràdio del cotxe!

DES DE CALDES FM, LA RÀDIO DEL NOSTRE POBLE!

MÉS POTÈNCIA AL 107.9FM

A començaments d'estiu la nostra ràdio ha augmentat la potència. Això fa que les ones arribin amb més intensitat al casc urbà i a zones com El Llac del Signe, Aigües Bones o Can Solà Gros. L'antena situada al damunt del dipòsit de l'aigua escampa les ones per l'aire. Amb tot, les especials característiques orogràfiques del terme de Caldes fan que hi hagi encara zones d'ombra. Alguns punts de Franciac o la zona de Can Carbonell, per exemple.

La solució no és senzilla i no es soluciona a base de més potència al transmissor. Fent un símil, les emissores de FM actuen com un far, o com una llanterna. Les ones es propaguen -com la llum- en línia recta i de res no serveix augmentar la potència si el receptor és a l'altre costat d'una muntanya.

La solució definitiva podria venir pel camí de petits reemissors de zona, però aquest és un tema complex que cal estudiar amb les autoritats de telecomunicacions. Els responsables de la ràdio no pararem fins a aconseguir donar servei a tot el poble. Mentrestant agraiem molt que ens feu saber els vostres controls d'escolta amb un correu electrònic a caldesfm@caldesdemalavella.cat o al telèfon 972 47 13 09.

AVIAT PER INTERNET

Ens hem proposat que els programes de CALDES FM estiguin penjats a Internet perquè els oients puguin escoltar-los fent potcasting. És a dir, que pugin sentir-los a qualsevol hora de qualsevol dia. Pensem que aquest és un servei, fins i tot, més important que emetre en directe online. Esteu atents, aviat us informarem com podeu escoltar-ho.

Una ràdio atenta a totes les entitats CALDES FM emet al llarg de tota la seva programació missatges curts de totes les activitats que organitzen les entitats del poble. Aquest és un servei molt important del que volem tenir molta cura. Algunes entitats ja ho fan servir de manera regular. Per descomptat que és totalment gratuït, però cal que ens comuniquem el que hem d'anunciar a l'adreça agenda@caldesdemalavella.cat.

ARA TAMBÉ LES NOVETATS MUSICALS

La nostra ràdio emet una selecció de la millor discografia dels darrers 30 anys, amb una hora més especialitzada i "carrossa" de 9 a 10 del vespre i amb una selecció de temes suaus durant les hores de nit. Sempre hem procurat tenir molt present la música catalana. Fins fa poques setmanes teníem la

mancança de la incorporació de les

novetats que es publiquen. Aquest tema ha quedat solucionat amb la signatura d'un conveni amb els editors de música de Catalunya i de tot l'estat pel qual CALDES FM disposa de les novetats discogràfiques en el moment que s'editen.

UN ESTIU SOTA EL PARA-SOL

Aquest estiu hem consolidat la ràdio endiumenjada a la plaça del mercat. Cada setmana emetem durant el matí des del punt amb més animació del poble amb l'Altell Sardanista i el magazine El Para-sol. Si el temps ho permet, perllongarem l'estada al carrer dels diumenges fins el dia 4 d'octubre dia de la Fira de l'Aigua

UNA RÀDIO PER COL-LABORAR-HI

CALDES FM compta amb una bona colla de col·laboradors que hi fan programes, però encara n'hi poden venir molts més. Estem oberts a propostes. I, si teniu ganes de fer alguna cosa a la ràdio i no sabeu què... no patiu perquè ja us trobarem alguna manera que hi participeu.

I sobretot... tingueu ben sintonitzada la nostra emissora al vostre cotxe i al vostres receptors de casa la feina. La ràdio és un mitjà molt popular. Per sort, hi ha moltes emissores que fan molt bona programació. Cada cop més fem zapping pel dial. Ens agradarà molt que us pareu al 107.9FM. La nostra. La de Caldes. ■

Anuncia't a la ràdio.

Una publicitat propera, econòmica i efectiva

Tel. 675054101

caldesfm@caldesdemalavella.cat

ESCOLA ESPORTIVA MUNICIPAL

L'escola Esportiva Municipal iniciarà el curs el dijous 1 d'octubre de 2009 amb una oferta adreçada a nens/es de 4 a 13 anys. El calendari pel curs 09/10 és el següent:

Període obert d'inscripció:

Del 31 d'agost a 10 de setembre de 2009 al pavelló esportiu municipal.

Inici del curs:

dijous 1 d'octubre de 2009.

Final del curs:

18 de juny de 2010.

Aturades:

7 de desembre, del 23 de desembre al 7 de gener de 2010 per Nadal (ambdós inclosos) i del 29 de març al 5 d'abril de 2010 per Setmana Santa (ambdós inclosos). Durant el període d'aturades es realitzen activitats complementàries.

OFERTA DE GRUPS I ACTIVITATS CURS 2009 -2010

INICIACIÓ ESPORTIVA

- L'Escola Esportiva ofereix un programa curricular per afavorir l'iniciació esportiva assenyalant els objectius corresponents a cada edat, a temporalitzar-ne un plantejament progressiu, escollir els millors mètodes d'ensenyament, concretar els objectius en activitats i exercicis adients a cada sessió -de contingut ben divers- i mesurar i avaluar la millora i l'assoliment dels objectius proposats.

- Des de l'Escola Esportiva apostem per una línia d'intervenció educativa que pretén garantir l'assoliment de la màxima base motora de l'esportista i una pràctica esportiva polivalent, permetent al nen/a conèixer i practicar tots els

rols esportius que contingui l'esport individual i d'associació, defugint alhora de l'especialització prematura en un únic esport.

ITINERARIS ESPORTIUS

- Es porta a terme un treball específic dels fonaments i gestos tècnics d'aquest esport en un primer nivell, per a més endavant introduir aspectes relacionats amb el joc col·lectiu (tàctica individual i col·lectiva). Es porta a terme també un treball d'iniciació i millora de les capacitats condicionals (flexibilitat, resistència, força...) a partir dels 11 anys. Tots els equips participaran als Jocs Escolars, inscrits a les respectives categories de bàsquet i voleibol que s'ofereixin.

ESCOLA DE BÀSQUET			
Benjamí Mixta	Per a nens nascuts els anys 2000/2001	Dimecres i divendres de 18:30h. a 20:00h.	Poliesportiu Municipal
Aleví Femení	Per a nenes nascudes els anys 1998/99	Dimecres i divendres de 18'30h. a 20:00h.	Poliesportiu Municipal
Aleví Masculí	Per a nens nascuts els anys 1998/99	Dimecres i divendres de 18'30h a 20:00h.	Poliesportiu Municipal
ESCOLA DE VOLEIBOL			
Aleví Femení	Per a nens/es nascuts els anys 1998/99	Dimecres i divendres de 18'30h a 20:00h	Poliesportiu Municipal
Infantil Femení	Per a nens/es nascuts els anys 1996/97	Dimecres i divendres de 20:00h. a 21'30h.	Poliesportiu Municipal

ESCOLA ESPORTIVA DE PSICOMOTRICITAT

A partir de la vivència corporal de l'infant, el treball es fonamenta en una bona educació del moviment, del coneixement del propi cos i de l'entorn que l'envolta, a partir d'un context estimular ric en experiències amb el grup d'iguals i el joc simbòlic, que té gran importància en la relació amb els altres i en el desenvolupament de la creativitat.

Al CEIP Sant Esteve

Per a nens/es nascuts els anys 2004/05
Dimarts i dijous de 17:00h. a 18'30h.
Pavelló Escolar CEIP Sant Esteve

Al CEIP La Benaula*

Per a nens/es nascuts els anys 2004/05
Dimarts i dijous de 17:00h a 18'20h.
CEIP La Benaula o Poliesportiu Municipal.

[*] En funció del nombre de participants l'activitat es durà a terme al poliesportiu municipal. S'informarà abans de l'inici de l'activitat.

ESCOLA D'INICIACIÓ ESPORTIVA

És un espai de divertiment i d'animació pels infants de 6 i 7 anys a través del joc i l'esport, on contribuïm a desenvolupar les seves capacitats personals de coneixement a sí mateixos, de relació, d'observació i d'autonomia en les seves activitats quotidianes. Alhora que adquireixen una bona base esportiva per a més endavant escollir l'esport més adient a les preferències i característiques de cadascú, garantint un bon desenvolupament psíquic i físic.

Al CEIP Sant Esteve

Per a nens/es nascuts els anys 2002/03
Dimecres i divendres de 17:00h. a 18'30h.
Pavelló Escolar CEIP Sant Esteve

Al CEIP La Benaula

Per a nens/es nascuts els anys 2002/03
Dimecres i divendres de 17:00h. a 18'30h.
Poliesportiu Municipal **

[**] El responsable de l'activitat anirà a buscar els alumnes a l'escola. La recollida a les 18'30h, serà al pavelló.

ESCOLA D'INICIACIÓ POLIESPORTIVA

També a partir del joc i l'esport com a elements conductors de l'activitat, en aquest intentem que el nen assolixi una plena autonomia de la capacitat motriu, per a passar a la pràctica reglada d'un esport a partir dels 10 anys.

Es proposa una programació trimestral distribuïda de la següent forma:

1r trimestre

Esports de Pilota de mà: Handbol, bàsquet, rugbi...

2n trimestre

Esports Alternatius amb la pràctica de diverses modalitats esportives adaptades: iniciació a l'aeròbic, activitats amb patins, acrobàcies i exercicis d'agilitat, hoquei...

3r trimestre

Esports de Raqueta, Voleibol i Jocs Col·lectius diversos i adaptats.

Per a nens/es nascuts els anys 2000/2001
Dimecres i divendres de 17:00h. a 18'30h
Poliesportiu Municipal ■

CASAL JOVE

Al llarg del mes de juliol, un total de 21 joves de Caldes i rodalies han participat de l'activitat de lleure "J de JOVE" organitzada des de l'Àrea de Joventut. El format de l'activitat ha estat semblant al d'un

clau participativa de manera que s'ha intentat enfocar l'activitat als interessos i necessitats dels participants. Hi ha hagut espai pel debat i l'intercanvi d'opinions cosa que ha fet conservar tant la confiança amb el grup com la motivació.

Des de l'Àrea de Joventut volem agrair en primer lloc a tots els i les joves participants que s'han convertit en "la màgia" del casal. En segon lloc a l'equip de monitors: Victòria i Dani gràcies per la paciència, l'empena i les ganes

que heu posat des del primer fins l'últim dia. Així mateix, volem agrair al Centre Psicopedagògic Nostra Senyora Montserrat la seva col·laboració en l'activitat, a l'Àrea d'Esports i, en especial, a les treballadores de la piscina municipal el suport que ens han donat al llarg de tot el mes i a la Policia Local la paciència que han tingut al llarg de tot el mes i la implicació en l'activitat de defensa personal.

Finalment, agraiem les col·laboracions dels que ens heu vingut a ajudar a l'acampada jove: David, Gisel·la, Abel i Griselda, moltes gràcies!

Esperem que l'estiu vinent sigui tant o més divertit i especial que aquest! ■

casal d'estiu tot i que la metodologia emprada ens ha permès fer-lo flexible i participatiu.

Un dels objectius de l'activitat era vincular els i les joves amb l'Espai Jove Ca la Romana així com donar-los eines per a fomentar l'autonomia i l'emancipació.

D'aquesta manera, els tallers que hem realitzat han agafat un caire molt pràctic i estaven molt lligats a l'Espai Jove. Hem pintat parets, cosit fundes de sofà, hem après a reparar punxades de pneumàtics i a preparar tot allò que es necessita per fer una sortida.

Tant la programació de les activitats com el seu funcionament han estat en

BRIGADA JOVE

Aquest estiu des de l'Àrea de Joventut s'ha dut a terme la segona edició de la Brigada Jove. Enguany, des de l'Ajuntament s'ha contractat a 8 joves: quatre d'aquests han treballat mitja jornada el mes de Juliol i els quatre restants ho han fet durant el mes d'Agost.

L'objectiu d'aquest programa és facilitar una primera experiència laboral positiva. De manera que, a través d'un treball tutoritzat per part de l'educadora encarregada del grup, s'introdueixin i es treballin els hàbits laborals. Tanmateix, és important remarcar que programes d'ocupació d'aquestes característiques ofereixen la possibilitat d'una primera feina remunerada als i les joves de la vila; una oportunitat difícil d'aconseguir en temps de crisi.

Al llarg del mes de Juliol, la tasca principal de la Brigada Jove ha estat condicionar el parc de La Font de la Vaca on han fet treballs de jardineria, neteja i pintura. Així mateix s'ha col·laborat en diversos actes de la Festa Major.

D'altra banda, durant el mes d'Agost s'ha dut a terme el programa de prevenció del mosquit tigre on han estat els joves de la Brigada els que han actuat com a agents informatius. A més, s'han fet tasques de pintura i neteja al Parc de les Moleres.

Finalment, des de l'Àrea de Joventut volem agrair, en primer lloc als/les participants del programa per la tasca que han dut a terme, en segon lloc a la Brigada d'Obres i Serveis per la seva col·laboració i suport així com a l'equip de Serveis Tècnics per tota l'ajuda rebuda. ■

Alguns dels membres de la Brigada Jove en plena feina a la Font de la Vaca

Aula de música

AQUEST FINAL DE CURS MAMAMIA!

● **Chiquitita** amb l'actuació d'Oriol Ciurana i l'Oscar Bayona a les guitarres; en Jordi Boadas i l'Àlicia Bayona al piano i en Martí Pardo a la bateria.

● **Slipping through my fingers** amb els Acordats Majors. Val a dir que si amb les tres primeres els ulls dels pares s'il·luminaven amb l'actuació dels adults vam quedar tots amb la boca oberta.

Continuem amb les cançons de Supertrouper i Mamamia amb la participació de tots els

alumnes i acabem amb la cançó que diu: Gràcies per la música amb l'acompanyament als instruments Orff dels adults!

Un cop acabades les actuacions convidem als assistents a pas-

sar al Casino a fer una queixalada però no podem marxar sense donar les gràcies de manera molt especial a dues persones: a en Miquel Riera en representació de la Coral Cantaires de Caldes a qui volem agrair el fet que hàgim pogut fer les primeres passes com a tallers de música amb el seu suport durant els quatre primers anys.

I a l'Assumpta que ha format part de l'equip que ha engegat aquest projecte i n'ha fet partícip a les tres corals que dirigeix i, també a la seva família, la família Quintana que un any més ens ha facilitat el local on ens trobem!

Res més a tots desitjar-vos un bon inici de curs! ■

Amb el musical d'ABBA vam estar tots entretinguts durant el segon i tercer trimestre. Aquestes cançons aconseguen enganxar-nos a tots, alumnes i professors i, el que havia de ser un treball coral es converteix en el treball de cloenda de curs.

En surten les actuacions del 4 grups instrumentals i les cançons de cant coral de l'aula. En Robert fa arranjaments, en Carles escolta les cançons per adaptar la bateria, la Marta i la Margarita tradueixen i adapten les lletres. La Laura i en Jordi S. assagen amb els grups de cant coral; en Jordi A., amb la guitarra entre mans, ens proposa canvis de tonalitat i en Jordi G. de violí assaja tot grinyolant el Chiquitita. MAMAMIA! Tot sembla que va agafant formasona bé però hi falta quelcom... La Mireia Farré s'encarrega de posar-hi la salsa! Amb ella assagem la coreografia els últims dies al pati de l'Aula sota una bona ombra sense perdre cap moviment de vista.

!... arriba el dia!

En Robert va fent seure la gent i demanant silenci. Abans de començar, demanem al nostre alcalde Joan Colomer ens adreces unes paraules.

Tot ja sembla estar apunt! Els nervis es reparteixen entre els valents instrumentistes que faran sonar cançons que a més d'un pare i mare portaran records. Les quatre actuacions dels grups instrumentals són:

● **Honey honey** de la mà de Ramon Llinàs a la flauta travessera, Ferran Riera i Alba Conde al piano a quatre mans i en Tomàs Guaresti a la bateria

● **I have a dream** amb el clarinet de Pere Farré, piano de Martí Boadas i bateria d'Anna Calderon

Ensenyament

SES CALDES

AL SES CALDES DE MALAVELLA FEM CAIXES NIU

El curs passat, quan nosaltres fèiem primer d'ESO, el professor de Ciències de la Naturalesa ens va informar que l'Ajuntament "ens havia encarregat una petita feina". Ens va dir que cada dijous quan ens toqués classe al laboratori construiríem unes caixes niu per a ocells amb el material que ens havia proporcionat l'ajuntament (fustes, serres i serjants, a més d'unes làmines de fusta per protegir les taules de possibles talls).

Hi havia diferents tipus de caixes nius i ens vam repartir la feina en grups de tres persones. Vam començar a marcar les diferents peces de cada niu. Cada grup va marcar les seves fustes i tot seguit vam començar a tallar-les. Va arribar el final de curs i encara no havíem acabat cap caixa niu, així que, aquest any, hem continuat el que vam iniciar el curs passat.

Aquesta vegada tota la feina s'ha fet a l'aula de tecnologia també anomenada taller. Hem seguit tallant fustes i clavant claus per ajuntar els diferents costats de cada niu. Un cop clavats, hem llimat els cantons de cada peça i les hem envernissat amb oli de llinosa. Al cap d'uns mesos les caixes niu han estat enllestides. Llavors hem començat els rètols. Cada alumne ha fet dos rètols de 20x15 centímetres en els quals hem gravat els noms de diferents plantes amb una tècnica anomenada "pirogravat".

Per aplicar-lo s'utilitza un estri anomenat "pirogravador" o "pirògraf", que té un mànec on es van col·locant diferents puntes segons l'efecte que es vulgui obtenir.

Un cop gravat el rètol, també s'envernissa amb oli de llinosa perquè amb la pluja no es faci malbé. Hi ha hagut alumnes que ho han enllestit molt ràpid i han començat a construir les menjadores de superfície. Aquestes menjadores tenen una base de més o menys uns 90-120 centímetres quadrats. La superfície s'aguanta gràcies a un peu no rugós que fa 1.5 metres d'alçada per evitar l'accés dels depredadors. També li hem afegit uns llistons laterals per evitar que el men-

jar es perdi. Perquè no es faci malbé el menjar per culpa de la pluja també li hem fet una teulada.

Aquesta menjadora és idònia per a ocells com el pit-roig, el pinsà, el tudó i el bec dur, entre d'altres.

Finalment, vam acabar les caixes nius i el dia 16 de març, de bon matí, durant les primeres dues hores de classe, els de 2nA van penjar i col·locar la meitat de les caixes, menjadores i cartells. L'altra meitat les van penjar els de 2nB després del pati, de dotze a una del migdia. Aquesta vegada, ens vam dividir en tres grups.

El primer grup tenia com a objectiu ajudar a en Xavi, treballador de l'Ajuntament, a penjar les caixes nius en els diferents arbres del bosc, de cara a l'est per a què els toqués el sol i així evitar-hi la humitat.

Les casetes niu van ser col·locades a diferents alçades, sempre pensant en els ocells.

El segon grup havia de clavar els cartells amb els diferents noms d'alguns arbustos, com per exemple: la rogeta, l'estepa borrera i l'arç blanc entre d'altres.

Per ajudar-nos a identificar correctament les espècies, ens va acompanyar la Maite, tècnica de l'Ajuntament.

Per acabar, el tercer grup va haver de netejar el bosc per mantenir-lo net. ■

CEIP LA BENAULA

ÈXIT DEL PLA CATALÀ DE L'ESPORT A L'ESCOLA AL CEIP LA BENAULA

El Pla Català de l'Esport a l'Escola (PCEE) promogut per la Secretaria General de l'Esport de la Generalitat de Catalunya, pretén incrementar la participació del jovent en activitats físiques i esportives en horari lectiu i no lectiu en el propi centre educatiu i, alhora, emprar aquestes pràctiques per a la difusió i educació en valors i per a l'adquisició d'hàbits saludables. També pretén posar a l'abast de tot l'alumnat la pràctica d'activitats físiques i esportives, i aprofitar el gran potencial d'aquestes activitats per contribuir a la formació personal i cívica del nostre nens i nenes.

El CEIP La Benaula va crear la Secció Esportiva de l'AMPA - imprescindible per tirar endavant el Pla- l'estiu de 2008, i això va permetre que, tot i que amb una mica de retard, a partir del mes de novembre es comencés a posar en pràctica el PCEE. Aquest curs el Pla s'ha basat en una sèrie d'actuacions entre les quals podem destacar les següents:

- Col·laboració entre el centre educatiu, l'Ajuntament, el Consell Esportiu de La Selva, i les entitats esportives del municipi.
- Oferta d'activitats físiques i esportives que responguin als interessos i demandes dels alumnes.
- Participació en diferents activitats, trobades i campionats

De dalt a baix:
Milla urbana de Caldes / Escacs / BTT / Cros

organitzats per diferents federacions esportives, clubs i/o institucions.

Així, com a activitats continuades al llarg del curs s'ha fet iniciació esportiva (amb esports com beisbol, ultimate o korfball), natació i activitats aquàtiques que ha estat un veritable èxit i que no s'hauria pogut tirar endavant sense la col·laboració del Vichy Catalan, i escacs, que va acabar amb l'equip de l'escola com a campió comarcal a la categoria de Cicle Inicial.

D'altra banda, com a activitats puntuals, s'han fet diverses sortides i activitats a la natura en col·laboració amb el Club Excursionista de Caldes de Malavella, s'ha participat en diverses curses del Circuit Gironí de Cros, en una de les curses del Gran Premi BTT de La Selva o a la Milla Urbana de Caldes.

Tot plegat ha permès que el 75 % dels alumnes de primària de La Benaula hagin practicat esport i hagin participat a alguna de les activitats del PCEE en aquesta primera edició, i ha donat ales per superar-se en el proper curs. A partir d'aquest nou curs els alumnes podran conèixer la nova oferta del centre i com a novetat s'inclouran activitats dins l'horari lectiu, mitjançant l'assignatura d'Educació Física. El fet que el centre creixi en dos nous cursos a Primària permetrà també ampliar l'oferta i el número de participants. ■

AMPA CEIP LA BENAULA

Un altra curs que s'ha acabat i una nova festa de fi de curs ben divertida!!! Està clar que amb l'AMPA del CEIP la Benaula no pot ni la pluja (l'any passat) ni la calor que ha fet aquest any!!! La festa va ser un èxit amb uns inflables que, com sempre van fer de molts petits un dia esgotador. Però no es va acabar tot amb els inflables no.....els gegants de Caldes i un súper espectacle infantil va amenitzar el matí seguit de la rifa de lots oferts per els comerciants de Caldes, i la ja típica paradeta de l'AMPA on es venen els xandalls, samarretes gorres, imants i altres objectes per a l'escola.

Acabada la rifa, la gent va anar desfilant cap a casa a dinar però uns quanta ens vam atrevir a quedar-nos a dinar a l'escola, però aquí venia el dilema a on??? Sota les carpes tant ben preparades però un forn sota el sol calent o... al bosc!!! Per majoria es va decidir al bosc i la veritat és que va ser un encert! Amb la calor que feia i tots allà entaulats a l'ombra fresca dels arbres, mentre als nens ens entretenien els nois dels castells inflables amb una mànega tot refrescant-los, mentre baixaven per l'immens tobogan de goma... realment fantàstic i divertit. Decididament va ser un dia emo-

cionant per als nens i nenes de la Benaula....però com tot, les coses bones s'acaben i la festa es va acabar... però no patiu, no... que ja estem pensant en la de l'any vinent!

Per acabar agraïm la col·laboració de l'Ajuntament de Caldes, l'Associació de Comerciants, la Colla Gegantera de Caldes i altres comerciants que no formen part de l'Associació de botiguers que també van col·laborar, a part dels pares i la direcció de l'escola, sense els quals la festa no hauria estat possible. ■

AMPA CEIP SANT ESTEVE

PROGRAMA DE REUTILITZACIÓ DE LLIBRES DEL CEIP SANT ESTEVE! (II)

Seguint el fil del darrer Aequae, us volem fer partícips de les notícies que ens arriben des del Departament d'Educació que destinarà per al curs escolar 2009-2010 un total de 8.088.350 euros per a llibres de text i material escolar. Aquesta dotació econòmica es farà a través del programa cooperatiu per al foment de la reutilització de llibres de text i material curricular.

El programa de reutilització de llibres suposa un tipus d'ajut econòmic no a través de les beques, sinó de la reutilització. Es tracta de dotar subvencions per a la compra de llibres de text i material escolar com una aposta per la igualtat d'oportunitats educatives.

Educació dotarà al programa amb 8.088.350 euros per al proper curs 2009-2010. En aquest cas, els ajuts s'atorguen als centres escolars, que són els que decideixen o no adherir-se al programa.

La participació al programa, voluntària i a decisió de cada centre educatiu, implica fomentar l'ús compartit del material. És a dir, la finalitat és que s'hi beneficiï l'alumnat dels centres que ho sol·licitin, que sigui una reutilització volguda, no universal.

El programa també posa l'accent en un seguit d'actituds relacionades amb la reutilització de llibres, com ara la cura, la corresponsabilitat i la solidaritat. A més de l'estalvi econòmic i del foment de la conservació dels llibres, el programa també aposta per l'estalvi ecològic i la sostenibilitat.

A Catalunya, cada cop hi ha més centres que, com nosaltres, aposten per la sostenibilitat i s'apunten al programa. En conseqüència, els recursos econòmics que s'hi destinen, també es veuen incrementats. A l'esquema que us mostrem podreu apreciar-ne l'augment de participació en un any, a nivell de tot Catalunya:

	Curs 2008-2009	Curs 2009-2010
Alumnes	279.773	323.534
Centres	1.217	1.403
Import	6.994.325 €	8.088.350 €

Aquest increment general de participació també s'ha vist reflectit al nostre centre on, aquest curs, 147 alumnes reutilitzaran al voltant de 750 llibres i tot fa pensar que, durant el proper curs, el nombre d'alumnes inscrits al programa continuarà augmentant. Paral·lelament a l'estalvi familiar que suposa la reutilització de llibres, la Generalitat atorgarà al nostre centre i per tercer any consecutiu, un ajut econòmic que enguany superarà els 8.000 euros i que es destinarà a la compra de llibres de text i material escolar. Com sempre, ja ho sabeu, si voleu més informació en relació al Programa de Reutilització de Llibres del CEIP sant Esteve, consulteu el nostre web: <http://www.caldesdemalavel·la.cat/Associacionisme/ampa-santesteve/Publicacion4.htm> ■

AMPA LLAR D'INFANTS NINOTS

En el moment que llegiu aquest escrit tot just hauréu començat o estarem a punt d'iniciar un nou curs, el curs 2009/2010. És per això que en aquest cas podríem estar parlant d'un inici i també d'un final.

Amb això volem dir que deixem enrere un curs escolar en el qual hem fet un munt de coses, activitats, tallers, hem celebrat festes... L'AMPA estava formada per un conjunt de papes i mames, una part dels quals aquest curs ja no en formaran part,... i també vol dir que comencem un nou any escolar amb tot el que això representa.

I quan parlem d'inici volem dir que hi haurà nens i nenes que continuen un any més a la llar, nens i nenes que comencen el seu primer any i nous papes i mames que segurament col·laboraran i entraran a formar part de l'AMPA... Tindrem nous objectius o objectius no complerts d'aquest curs que ens faran treballar i farem també activitats destinades als infants i famílies.

Si tornem al curs anterior, podríem parlar de tot el que l'AMPA va organitzar i on va col·laborar durant tots els mesos del curs escolar, activitats ja citades en el número anterior de la revista i de tots els objectius pels que vàrem treballar durant el curs, tan els relacionats amb la llar pròpiament dita com amb la regidoria d'Ensenyament, i dels que ja parlàvem també en l'anterior Aque... És per això que ara toca parlar del final de curs ! I concretament de la Gran festa de fi de curs que tingué lloc el diumenge 19 de juliol, amb la qual vàrem acomiadar d'alguna manera el curs que deixàvem enrere.

Tot i que a la llar també vàrem tenir

un comiat acompanyats de les cançons d'en Jordi Tonietti el dijous 25 de juny, l'AMPA va organitzar un espectacle de titelles el diumenge 19 al matí que anava a càrrec de la companyia Pamipia, en el qual va assistir un nombrós públic i on tots els nens i nenes assistents, així com els papes, vàrem passar-ho d'allò més bé. Varem gaudir tan de l'espectacle, com de l'entorn, així com del petit refrigeri consistent en coques i begudes aportades per l'AMPA i l'Ajuntament (tot i així els que ens vàrem quedar amb gana, vàrem dinar al mateix lloc: totes les famílies membres de l'AMPA vàrem acabar el matí amb un dinar d'arròs boníssim!!!).

I ja de cara al nou curs, ... només volem donar la benvinguda als nens i nenes que assisteixen per

primera vegada a la Llar d'Infants Ninots, donar la benvinguda als pares, i animar-los a col·laborar amb tot allò relacionat amb la llar, així com en ser membres de l'AMPA (just quan rebeu aquest exemplar tindrà lloc una reunió organitzada per l'AMPA, per tots els pares, que serà

el dimarts 15 de Setembre a la Llar). I pel que fa a la nostra feina, comentem que la continuarem duent a terme de forma similar als últims anys però que també esperem noves aportacions, noves idees, i segurament tindrem nous objectius pels que treballar, que segurament no seran pocs!!!

Per últim, només ens queda agrair a tots els pares que han format part de l'AMPA 2008/2009 i que aquest any ens deixen per continuar amb els seus fills a noves escoles... la seva feina, la seva implicació i la seva col·laboració com a membres d'aquesta AMPA. I res, animar a tots als nous a agafar aquest relleu!!!

Bon inici de curs 2009/2010!!! ■

ESPLAI DE GENT GRAN CALDES DE MALAVELLA

La valoració que hem fet del treball portat a terme durant el curs 2008-2009 a l'Esplai ha estat del tot positiva. Només cal tenir present, per fer-ne la deducció: l'exposició al nostre local del dia de la Festa Major, la lectura de teatre que gaudim de tant en tant; la demostració de "moviment adaptat" que no fa gaire hi va haver, la trobada de puntaires, els molts socis que utilitzen la informàtica que han après als nostres tallers i moltes altres coses.

Unes 172 places cobertes pels socis en activitats diverses: culturals, manuals i socials, això sense comptar les sortides, les conferències i els berenars mensuals.

L'activitat que actualment vivim a l'Esplai omple de joia i esperança, ens queda demostrat que les persones grans tenim capacitat per mantenir el ritme de vida necessari per sentir-nos útils i amb capacitat d'aprenentatge. Considerant el que diuen molts filòsofs que hi ha vida mentre existeix la il·lusió i la capacitat d'aprendre, a l'Esplai, aquests dos factors hi són visibles permanentment.

Ésser gran i jubilat no vol dir ser inútil, participar a les activitats d'un esplai no vol dir que ja t'has fet vell; a l'Esplai hi vénen persones d'edats diverses, de joves i de no tant joves, però totes hi vénen per trobar aquella activitat que li farà passar unes hores de convivència, relació, treball i oci que la farà sentir bé amb ella mateixa i aprendre quelcom que li fa il·lusió saber.

A primers d'octubre començarem de nou els tallers, si encara és possible amb més empenta. Aquest curs introduïrem tallers de curta durada que ampliaran l'oferta que l'Esplai fa als seus socis. Es pot trobar informació completa al mateix Esplai i a primers de setembre iniciarem la inscripció, fet imprescindible per participar als diferents tallers perquè les places són limitades.■

PARRÒQUIA

El darrer dia de la Festa Major d'enguany ens visità i presidí l'Eucaristia a la parròquia de Caldes el bisbe de Girona Mons. Francesc Pardo i Artigas. Era la primera vegada que visitava la nostra població des que fa poc més d'un any el Papa Benet XVI el nomenés bisbe de la nostra diòcesi.

A l'homilia, va fer diferents referències a l'Evangelí que s'acabava de proclamar (Mt 14,22-36). Féu esment de la importància de la pregària -tant la personal com la comunitària, en especial l'Eucaristia dominical- per a què hi hagi vida cristiana. "Sense pregària és impossible viure seguint Jesús". També ens recordà que davant les dificultats i contrarietats serioses ens preguntem: de què ha servit tot el que he fet? i ens "enfonsem" com Pere en el relat de l'Evangelí, oblidant que Jesús ens ha assegurat que Ell és amb nosaltres i ens convida a no tenir por.

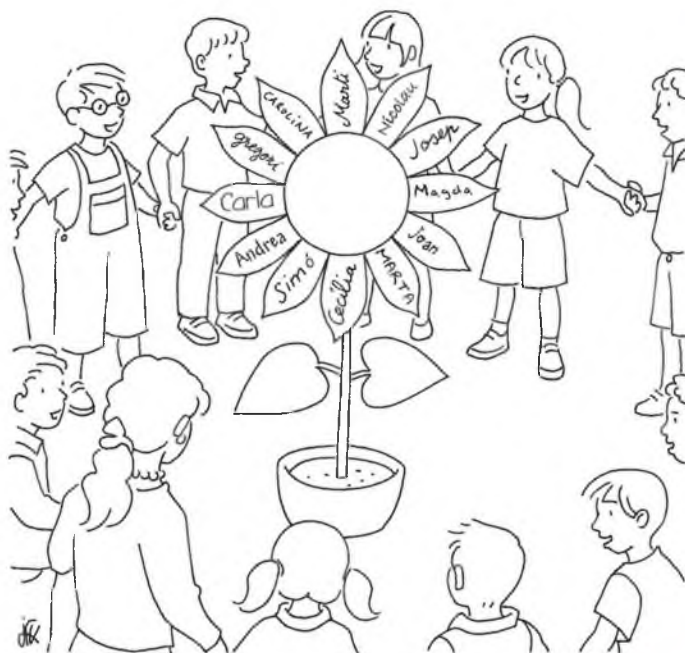
Cap al final, com que era el dia de la gent gran de la Festa Major, els va agrair i encoratjar per haver escollit i recollit la torxa de la fe que generacions anteriors van viure i celebrar en el nostre temple parroquial. Gràcies pel testimoniatge de la fe, que el

vivim i el celebrem, el recollim i l'oferim perquè estimem les persones. Gràcies per fer Parròquia i perquè la Parròquia continua. Gràcies per les persones que hi fan algun servei i als mossens que l'han servit al llarg de la seva història. Gràcies per continuar donant aquest testimoniatge de la fe, personalment però també com a membres de la parròquia. Gràcies a la gent gran per la seva vida, el què han viscut i el què han fet. La seva vida és important i necessària. Els deia: "sou mestres en la flama de la fe, en l'amor a la família i en l'amor a la població". "Demano al Senyor que sigueu feliços en aquesta etapa de la vida". I pensant en el futur, recordà la promesa de vida eterna que ja vivim aquí, en la fe, en l'amor, i de manera especial en la pregària comunitària de l'Eucaristia.

Al final de la Missa, havent entonat els goigs de Sant Esteve, el bisbe va saludar a tots els qui ho van voler al peu del presbiteri.

Durant el mes de setembre hi ha hagut a la rectoria les inscripcions pel nou curs de Catequesi que, com en anys anteriors, es farà els dissabtes de 5 a 6 de la tarda, des del mes d'octubre fins el maig. A l'església parroquial trobareu els fulls informatius sobre els diferents cursos i les edats.

Pel dia 10 d'octubre està prevista la Peregrinació a la Santuari de la Mare de Déu de Montserrat, juntament amb les altres parròquies de l'Arxiprestat. Els interessats a participar-hi poden inscriure's a la l'església parroquial (abans o després de la Missa) o bé a la rectoria (Passeig de la Granja, 1). ■

XARXA DE DONES MASSATGE INFANTIL

XARXA DE DONES DE CALDES DE MALAVELLA

La Xarxa de Dones ha organitzat aquest any, per segona vegada, un curs de massatge infantil adreçat a mares, pares i nadons de 0 a 6 mesos, amb la col·laboració de l'Ajuntament de Caldes. A les dues darreres sessions vàrem comptar amb la càlida presència de la llevadora Maria Massa que ens va facilitar un espai per compartir la vivència del part i va encoratjar-nos a continuar oferint estones de massatge als nadons.

FES-TE'N UNA IDEA...

Nadons, mares, pares, una educadora de massatge infantil: tots asseguts sobre teles de cotó. Una música suau per asserenar grans i petits, uns bols amb oli de massatge, uns instants de relaxació, i... començem la sessió.

Amb el gest de lliscar l'oli entre les mans, cada mare i/o pare pregunta de forma amorosa al seu fill: vols que et faci un massatge? què et sembla? ho provem? Els demanem permís i acceptem la seva resposta, com una mostra de respecte cap a ells. Junts aprenem uns moviments de massatge que anirem oferint de manera progressiva als nadons. Per acabar introduïm uns estiraments suaus...

En els grups de massatge infantil els nadons són benvinguts amb tot el que ens porten: el seu plor, malestar, gana, son, les seves generoses rialles i mil gràcies particulars!

Mitjançant el massatge infantil procurem que l'infant se senti escoltat, estimat, tingut en compte... Els nadons són els que ens guien en l'aventura de descobrir, reconèixer, respectar i atendre les seves necessitats.

D'altra banda, acollim a les mares i als pares i tot allò que se'ls posa en dansa: l'amor envers el seu fill/a, la intenció de ser una bona mare i un bon pare, els dubtes i neguits dels primers temps...

En el grups de massatge infantil

dediquem un espai a compartir temes d'interès comú sobre la criança, la maternitat i la paternitat. Va sorgint, del propi grup, el permís d'atendre els seus fills/es seguint la pròpia intuïció i l'habilitat de moure's amb l'allau de consells que ragen quan una mare o un pare té un nadó en braços.

Les mares i pares que assisteixen a un grup de massatge infantil, aprenen a aturar-se en el seu dia a dia, a gaudir d'una estona de dedicació exclusiva al seu fill, a escoltar-lo, respectar-lo i parlar-li amb la mirada, amb la pell, amb el somriure i la veu...

El recorregut de les mans ajuda al nadó a conèixer el seu cos, els moviments de massatge l'ajuden a relaxar-se i a alleugerir molèsties. L'actitud de respecte cap a ell/a li permet sentir-se valuós i va descobrint, davant seu, una mare i/o pare que li regalen un gran tresor: la llavor de la confiança en sí mateix/a i en les persones. ■

Núria Cortés

Diplomada en Treball Social, especialitzada en infància i família.

Doula i Educadora de massatge infantil formada per AEMI.

Podeu consultar:

www.masajeinfantil.es

TALLER DE PINTURA SOBRE ROBA I VIDRE

Durant 4 dissabtes de maig i juny, de la mà d'Àngela Collell i Bosch que, desinteressada i molt amablement, ha fet possible a les participants aprendre aquesta bonica tècnica de decorar, amb vistosos motius, ampolles i altres objectes, així com teixits. ■

XERRADES SOBRE SEXUALITAT

Divendres 12 de juny, activitat a càrrec de Marina Castro i Leonarte, psicòloga, sexòloga i terapeuta de parella, que, com a continuació de les xerrades sobre sexualitat, ens ha explicat els diferents tipus de materials, joguines, funcions, propostes eròtiques... Aportant informació sexual veraç per tal d'aclarir els dubtes. D'aquesta manera, amb l'excusa de les joguines sensuals, hem après coses d'una manera amena però alhora molt rigorosa. ■

MOSTRA DE DANSA ORIENTAL

Dissabte 27 de juny, al teatre municipal, Mostra de Dansa Oriental, com a cloenda del curs de dansa del ventre s'han presentat diverses coreografies. El nostre agraïment a les participants i a totes les persones assistents. ■

EL PROPER MES D'OCTUBRE S'INICIEN ELS NOUS CURSOS DE:

- "PINTURA TRAMPANTOJO", a càrrec de Toni Oller.
- "DIVERTEIX-TE APRENENT ANGLÈS" per a tots els nivells, a càrrec d'Alba Boix.
- "UN CAMÍ DE SALUT". Curs de presa de consciència personal, per a la millora física i emocional, amb: tècniques de respiració i alimentació, exercicis suaus, estiraments, xi-kung, relaxació, visualització, concentració, a càrrec de Fèlix Garabieta, psicòleg i fisioterapeuta.

Per informació i inscripcions a: donespercaldes@hotmail.com, o bé a! tel. 629 975 273

IKALD

Superades ja les vingudes i anades de l'onada de calor cal mirar endavant amb renovada energia i empena per tal d'encarar els mesos vinents; final de les vacances, tornada a l'escola, inici de moltes tasques, ocis etc.

Tot plegat per donar un sentit a la vida, no pensar que ens passa el temps i tenir aquella sensació de mans buides. Ens cal fer coses potser fins i tot estressar-nos, entre cometes, per viure noves sensacions i gaudir d'un merescut descans.

Des de l'Associació IKALD us volem recordar que al mes d'octubre iniciem les classes d'IKEBANA i CERÀMICA. Serà una bona oportunitat per si encara no ho coneixeu de posar a prova les vostres

aptituds. Que ningú no pensi que no és capaç de fer-ho, tots portem un/a artista amagat/ada i quan el descobrim ens sap greu el temps que hem trigat a adonar-

nos-en.

Us animem doncs, a provar-ho!. Tindreu informació detallada al butlletí BIM del mes d'octubre. Amb el desig que tothom hagi passat unes bones vacances us saludem amicalment. ■

AMICS DELS MALALTS

El mes de juny passat, com cada any, vàrem fer la peregrinació al santuari de Lourdes (França). És una peregrinació prou important ja que només de Girona i província va mobilitzar 850 persones entre malalts, brancadiers, infermeres i peregrins. Des d'aquí voldriem fer una crida al jovent, de cara a propers anys, ja que són molts els malalts i sempre falten braços per poder-los atendre.

També voldriem fer-vos saber que el proper 12 d'octubre farem a Caldes la trobada anual de brancadiers i infermeres que promou el Bisbat i que aquest any organitzarem nosaltres. Dins dels actes programats tindrem una missa solemne amb la presència del Sr. Bisbe i amb representació de tots els pobles de la província.

Us hi esperem a tots. ■

Amics dels Malalts

Delegació de Caldes de Malavella de l'Hospitalitat de Lourdes

CAL- CALDES (Coordinadora d'Associats per la Llengua)

CORRELENGUA

Com cada any el Correlengua arriba a Caldes i a uns 400 poblacions de la resta de Països Catalans amb la intenció de reivindicar l'ús del català en tots els àmbits del nostre país.

La data d'enguany, la quarta edició, és el diumenge 27 de setembre. Estem acabant de tancar el programa però us n'avancem el programa aproximat. Pot tenir algun petit canvi que us farem saber en els programes que repartirem.

- 12 del migdia, xerrada a la biblioteca
- A partir de les 5, exposició del concurs de dibuix del Correlengua
- A les 5, cercavila amb la Colla Gegantera pels carrers de Caldes
 - A les 6, lectura del manifest a la plaça de l'antic Ajuntament
 - A3/4 de 7, xocolatada popular
 - A 2/4 de 7, concert amb el Petit de Cal Eril

Us animem a participar en el Correlengua i, encara més fervorosament, a parlar el català sempre que podeu ja que és la manera de preservar aquest tresor tant preuat que tenim. Les dades que us facilitem a continuació ens avisen que hem d'estar alerta si volem salvar el nostre idioma.

EL CATALÀ, EN PERILL D'EXTINCIÓ. TOT DEPÈN DE NOSALTRES

L'enquesta sobre usos lingüístics que ha publicat recentment la Generalitat demostra que el català ha experimentat un retrocés claríssim en els últims anys fins al punt que part dels mateixos catalanoparlants han renunciat a la nostra llengua. Fem-ne una petita anàlisi:

EL CATALÀ PERD 400.000 PARLANTS HABITUALS EN 5 ANYS

Sorpren veure com el nombre de catalans que fan servir el català habitualment ha passat del 46% el 2003 a 35,6% el 2008. La xifra és esgarrifosa però més ho és veure el nombre de catalanoparlants habituals ha passat de 2.584.900 a 2.196.600. S'han perdut doncs 400.000 parlants de català habituals! Bona part d'aquesta pèrdua ha anat al bloc de catalans que parla habitualment català i castellà. Per contra, és de destacar que el nombre de catalans que parlen habitualment només en castellà ha augmentat. Per tant, cada cop hi ha més gent que fa servir el castellà o bé el castellà i el català i cada cop menys que faci servir habitualment la llengua del país. La substitució lingüística doncs, s'accentua. Podeu veure'n els resultats tot seguint:

LLENGUA HABITUAL

Català 2003: 2.584,9 (46,0%)
 Català 2008: 2.196,6 (35,6%)
 Castellà 2003: 2.650,3 (47,2%)
 Castellà 2008: 2.830,0 (45,9%)
 Ambdues 2003: 265,4 (4,7%)
 Ambdues 2008: 736,7 (12,0%)

SI FEM SERVIR LA LLENGUA, LA SALVAREM!

Entre tanta foscor hi ha un clar motiu d'esperança. D'entre tots és sabuda la tendència dels catalanoparlants de passar-nos al castellà quan algú se'ns adreça en aquesta llengua. La tendència s'ha accentuat en els últims anys. Veieu-ne els lamentables resultats:

QUINA ACTITUD TENS QUAN PARLES EN CATALÀ I ET CONTESTEN EN CASTELLÀ?

Continuo en català

2003: 14,3%
 2008: 12,2%

Continuo en castellà

2003: 58,1%
 2008: 76,7%

És interessant però veure com els castellanoparlants també canvien majoritàriament d'idioma quan algú els parla en català:

QUINA ACTITUD TENS QUAN PARLES EN CASTELLÀ I ET CONTESTEN EN CATALÀ?

Continuo en castellà

2003: 19,1%
 2008: 10,1%

Continuo en català

2003: 66,2%
 2008: 79,5%

PARLEM EN CATALÀ?

Les conclusions són clares: El català està retrocedint per culpa, en bona part, dels catalanoparlants, que renunciem gairebé sistemàticament a la nostra llengua davant algú que no el parla i, a part de fer el ridícul, contribuïm a exterminar la nostra llengua. Per contra, si ens mantenim fermes parlant en català som a temps de salvar-lo ja que els castellanoparlants no tenen, per norma general, una actitud negativa cap al català. Tot depèn de nosaltres. Us animo doncs, sigueu catalanoparlants o castellanoparlants, a fer un simple canvi d'actitud: parlar al nostre país sempre i a tothora en català. Amb això en tenim prou per salvar el català. No fer-ho, per contra, es contribuir a la seva desaparició ràpida. O ara o mai! Tots pel català! ■

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE FRANCIAC

Acabem d'entregar el format del nostre llibret de Festa Major a l'impremta. Sempre saps quan és un bon llibret, o quan simplement l'any anterior va ser millor. Enguany, és molt interessant.

Per una banda, en Lluís Ball·llosera presenta un escrit acompanyat de documentació on es dona fe que l'actual veïnat de Franciac, sovint anomenat "Franciac", va ser poble fins al 14 d'abril de 1847, data en que es van fixar de manera definitiva les llistes de pobles de cada partit judicial, de municipis resultants amb indicació del poble que s'ofereix i de la categoria que tenia abans. Franciac deixa de ser poble amb alcalde, regidors... per passar a formar part del municipi de Caldes de Malavella. Sembla que ja tenim resposta a la qüestió que ens plantejàvem al llibret del 2005 amb l'anunciat de:
Franciac poble fins quan?

Per l'altra banda, la incombustible Montserrat Vilar ens ha facilitat el full parroquial del dia 5 d'agost de 1934 en català, naturalment, amb alguns trets corresponents de l'Església d'abans i d'ara. Es curiós com algunes coses no varien amb els anys, per exemple, la frase que en un requadre del full diu: "Per Déu i per la pròpia dignitat, dones, vestiu amb decència. Per Déu i per la pròpia dignitat, homes, no renegueu". La resta és digna de ser llegit i interpretat.

Tant un com l'altre, són documents que formen part de l'història del nostre petit gran poble. D'aquest Franciac que us convida un any més a participar en els actes de la Festa Major que tindrà lloc el dia 18, 19 i 20 de setembre. US HI ESPEREM!!! ■

COLLA GEGANTERA

LA COLLA GEGANTERA ESTRENA UNS BALLS NOUS PER A CADA PARELLA DE LA FAMÍLIA GEGANTERA

Els gegants abans dels Balls nous el divendres de la Festa Major

Feia una nit calorosa, encara que jo estava tan contenta que no tenia pas calor. Al local, però, es respirava un xic de nerviosisme, abans de començar. Tot i que aquesta temporada amb la Colla Gegantera hem participat a les Festes Majors de Llagostera i Cassà de la Selva, la ciutat Gegantera de Tàrraga, la revetlla de Sant Joan, la 1a trobada a l'Alt Pirineu a Ribes de Freser i la inauguració del Local Social del Llac del Cigne, el que jo més anhelava era que arribés aquesta nit. Cada any espero amb il·lusió la Festa Major de Caldes, però aquest any encara més. El motiu era l'estrena dels Balls dels Gegants que consisteixen en un ball per a cada parella de gegants i un de conjunt. La coreografia ha anat a càrrec de la Colla Gegantera i la música del compositor i músic escalenc Lluís Albert. És curiós com va comprendre de seguida el que al nostre president, l'Emili, li sonava dins del cap i convertir aquelles quatre notes en una tonada que caracteritzarà, a partir d'ara, cada parella dels nostres gegants i la magnífica melodia que ens fa ballar a tots junts. Jo estic encantada ja que ballo amb en Maurici i fem vol-

tes i voltes i gairebé ens fem un petó. Val més no veure la cara que deu posar el meu pare, en Claudi, però de cua d'ull, he pogut veure la rialla a la cara de la meua mare, l'Emília. Què coi! Ells també van ser joves!

Pel que vagi poder copiar ens va quedar rodó i a la gent els hi va agradar molt. Els de la Colla Gegantera i els Grallers Escaldats també estaven molts contents, havien assajat molt i el resultat va ser fantàstic. Ara només

falta que l'anem repetint i tothom les sàpiga taralejar, com fan alguns nens amb el "Ninana ninene ninana niné", que tant ens ha fet ballar. Bé, després de la traca final i la foto de Festa Major ens vam retirar ja que ens esperava la cercavila del dissabte. La cercavila va començar puntual al davant de la Casa dels Gegants amb molta gent incondicional que, tot i la calor, ens va acompanyar tota la cercavila. Un cop arribats al davant de l'envelat vam tornar a fer els nostres balls nous i vam obsequiar amb un regal commemoratiu al Sr. Lluís Albert, compositor dels nous balls i de la sardana que porta per títol Els Gegants de Caldes.

Com sabeu aquest any hem guardat la trobada de Gegants per la Fira de l'Aigua. Uip!, a mi com veieu, encara que m'agrada fer sortides, m'agrada molt més totes aquelles que fem a Caldes per a vosaltres. Per tant, espero veure-us el dissabte 3 d'octubre a la tarda per la Cercavila. Abans però, haurem fet la tradicional botifarrada (29 d'agost) i les sortides a les Festes Majors d' Anglès (5 de setembre), Lliçà (13 de setembre), Sils (20 de setembre), Vilablareix (25 de setembre) i Riudellots (26 de setem-

bre). Tenim previst participar al Fira del Món Geganter que es celebrarà a Cassà de la Selva els propers 10 i 11 d'octubre, a la Fira de la ratriada de Santa Coloma el 7 de novembre i a la 2a Trobada de les Comarques de la Selva a Vidreres el 14 i 15 de novembre.

I aprofito que us escric jo aquesta vegada per anunciar-vos que ja tenim data per la presentació del quart conte, que a mi m'agrada molt, serà el diumenge de la Fira de l'Aigua. Us esperem a la paradeta de la Colla Gegantera on trobareu tot d'articles nostres així com els contes i també, si voleu, l'autora del text i el dibuixant us hi faran una petita dedicatòria personalitzada.

Un petó de gegantona, Seclina Calderí i Quirina. ■

De dalt a baix: Els gegants arribant al recinte Firal el dissabte. / La Colla obsequiant al compositor Sr Lluís Albert. / Inauguració del Local Social del Llac del Cigne

CLUB ESPORTIU CALDES DE MALAVELLA- PGA GOLF DE CATALUNYA

Les vacances ho han dominat tot. ¡No, tot no!, Un petit club continua resistint i preparant la temporada de competició 2009/2010. És el CE.Caldes de Malavella. Com en temporades anteriors, el principal objectiu de la junta del Club és que els nois i noies amb edat escolar puguin, dintre de la disciplina del club, practicar el bàsquet i l'activitat esportiva, per completar un creixement personal en els valors positius que representa l'esport.

Malgrat aquesta declaració d'intencions, és necessari poder coordinar els grups i els entrenadors així com el nombre de jugadors necessaris per constituir equips que, amb garanties de continuïtat i compromís, puguin participar en les diferents categories de la competició.

La dinàmica d'incorporacions de jugadors en aquesta temporada, procedents de l'escola esportiva municipal per la categoria inferior del club és deficient i a més a

més els diferents equips han patit altes i baixes de jugadors en relació amb la temporada anterior.

Aquesta temporada el club té el projecte de participar en les següents categories:

Infantil femení, Infantil masculí, Cadet masculí, Júnior femení, Júnior masculí A i Júnior masculí B i Sots 21 masculí.

Com en anys anteriors, la junta ha rebut sol·licituds per realitzar convenis de vinculació amb altres clubs de les comarques gironines; clubs que necessiten d'una estructura esportiva en categories inferiors per optar a participar en competicions nacionals i que per aconseguir-la demanen la vinculació amb altres clubs. Fins la data, això ha estat desestimat per la junta, tant per motius relatius a subvencions de diferents institucions, com tècnics, però l'evolució dels clubs i les condicions federatives poden fer que en un futur proper, haguem de contemplar aquesta opció de viabilitat pels club de bàsquet.

El dèficit d'instal·lacions esportives municipals en relació amb la demanda dels diferents clubs esportius i associacions fa que la programació dels entrenaments i partits s'hagi d'ajustar a uns horaris i dies determinats. Tots el clubs volen obtenir les condicions més avantatjoses i això suposa que hi hagi algunes tensions que el tècnic d'esports ha de solucionar. En aquest sentit, el C.E. Caldes sempre ha estat dialogant, conciliador i generós.

Aquesta temporada presenta reptes i problemes que hem de saber resoldre, necessitem amb urgència incrementar l'aportació econòmica externa de patrocini i esponsorització si no volem que les quotes de soci tinguin increments significatius i buscar formules de gestió interna que millorin la col·laboració dels socis i jugadors en la gestió del club.

Des de fa una temporada, amb la creació de l'equip sots 21, el club ha obert les seves portes a una visió de club més ambiciosa -els jugadors ja estan fora d'edat escolar-. Igualment, la incorporació de jugadors procedents d'altres municipis també ha estat necessària per poder construir equips sòlids

Com cada inici de temporada, està previst que durant el mes de setembre es convoqui l'assemblea general del club.

Esperem que hagueu gaudit d'unes bones vacances i que encareu la propera temporada amb il·lusió i confiança. ■

PD. El club mostra el seu condol a en Raimond i família en els difícils moments que han passat. Una abraçada.

CLUB ATLETISME CALDES DE MALAVELLA

MARXA DE SANT MAURICI

El 27 de juliol passat es va celebrar la XVII Marxa popular a Sant Maurici dins dels actes de la Festa Major. Tot i la calor, la participació va ser força elevada i els primers participants van arribar abans de les 9. I això que la sortida era a 2/4 de 9. Després d'un bon esmorzar els participants van anar a remullar-se a la piscina municipal. Si aquest any no heu pogut venir, us esperem el 2010.

RECONeixEMENT A JOSEP SITJÀ I LAURA BAYONA

Des del Club d'Atletisme Caldes de Malavella volem destacar la tasca realitzada per Josep Sitjà i Laura Bayona, així com donar a conèixer la seva important carrera esportiva que tants premis i reconeixements han obtingut arreu del món.

L'atletisme va començar a prendre forma a Caldes al voltant dels anys 80 amb les persones de Josep Sitjà Aguyé i Laura Bayona Reyatós. Al llarg d'aquests trenta anys han creat l'associació atlètica, i han formant part de la junta directiva des del 1998 fins el 2008. Han consolidat la realització dels diferents esdeveniments esportius relacionats amb l'atletisme com el Cross, la Milla, la Marxa a Sant Maurici, i la Duatló.

A part de la seva implicació amb el club, també són uns excel·lents esportistes de gran reconeixement internacional.

Del palmarès de Josep Sitjà, destaquem entre d'altres: Campió d'Espanya de 2000 metres d'obstacle. Vàries vegades campió d'Europa de 800 metres llisos. Vàries vegades subcampió del món de la seva categoria. Millor esportista de les comarques gironines de l'any 60, mèrit atorgat l'any 2001

Del palmarès de la Laura Bayona destaquem els següents: Va guanyar el 62 i el 63 el campionat de Catalunya de marxa Atlètica. Campiona del món de veterans en ruta a Torqu (Finlàndia). Fa 17 anys que té el Rècord d'Espanya de 3000 metres de marxa atlètica amb un temps de 16 minuts i 30 segons. Subcampiona del Campionat del món per equips a Sant Sebastià. L'any 2002 a Girona se li va atorgar el mèrit esportiu per la seva trajectòria i dedicació.

Enguany han estat nomenats Socis Honorífics del Club Atletisme Caldes de Malavella i volem agrair la seva col·laboració i dedicació al club i a la difusió de l'Atletisme al poble de Caldes. ■

Entrenament hoquei

Entrenament escola dilluns

CLUB PATÍ CALDES

INICI DE LA TEMPORADA 2009-10

Estem a punt d'iniciar la nostra SISENA TEMPORADA. Tot i que hem experimentat alguns canvis, continuem amb la il·lusió del primer dia i amb molts de nens disposats de gaudir plenament de l'esport de l'Hoquei Patins. Els nostres objectius de formar als nostres nens i nenes en els valors universals de l'esport, a divertir-se practicant-lo i, juntament amb els pares, fer que se sentin que tots som i formem part del Club, són la nostra prioritat. En el nostre Club tenim dues modalitats, els detalls de les quals us exposem a continuació.

ESCOLA DE PATÍ	HOQUEI PATINS
<p>Adreçat a nens i nenes a partir de P3 que vulguin aprendre a patinar. El material (patins i proteccions) el proporciona el Club. Grups i horaris Gimnàs CEIP Sant Esteve: Dilluns de 5 a 2/4 de 7 Pavelló municipal: Dimecres de 5 a 2/4 de 7 Activitats i competicions L'activitat es realitza a les dues escoles de Caldes. Els nens es recullen a les classes, se'ls dona el berenar i se'ls hi posen els patins. L'escola de patí no competeix. Tots els esportistes participen a la Diada de l'Esport a Caldes (Memorial Francesc Sala) i a la Festa de Cloenda de temporada. Inici activitat 1 d'octubre Quota mensual 14 euros</p>	<p>Orientat a nens i nenes (nascuts entre el 2000 i el 2005) que ja saben patinar i que volen aprendre l'esport de l'Hoquei Patins. Grups i horaris Escoleta hoquei: Dimarts i dijous, de 5 a 2/4 de 7 Prebenjamí-iniciació: Dimarts i dijous, de 6 a 7 Prebenjamins: Dimarts i dijous, de 7 a 2/4 de 9 Activitats i competicions Trobades d'escoles. Festa-torneig Joan Petit. Lliga provincial federada. Tots els esportistes participen a la Diada de l'Esport a Caldes (Memorial Francesc Sala) i a la Festa de Cloenda de temporada. Inici activitat Els entrenaments començaran l'1 de setembre Quota mensual 24 euros Els jugadors d'hoquei hauran de pagar una quota de soci de 30 euros l'any (només una quota per família)</p>
<p>Període d'inscripció A partir de l'1 de setembre Inscripció Podeu recollir la butlleta d'inscripció a Electrodomèstics VILAR (c/Santa Maria 17, al costat del campanar de l'església) Observacions Tots els esportistes del club tenen fitxa federativa, el que suposa que estan coberts per assegurança federativa (el club disposa també d'una assegurança de responsabilitat civil).</p>	

Podeu contactar amb nosaltres mitjançant l'adreça clubpati@caldesdemalavella.cat o bé al 645 58 99 03 (Xevi Vehí).

L'activitat de l'Escola de Patí la duen a terme una entrenadora, l'Emma Roca, i una monitora, la Carme Malagelada.

Molts dels nens que l'any passat eren a l'Escola de Patí, continuen aquest any amb nosaltres però ara ja a l'Escoleta de Hoquei de Primer Any (nascuts el 2005), que juntament amb l'Escoleta de Hoquei de Segon Any (nascuts el 2004) aprendran l'esport de l'Hoquei i els prepararem per començar a fer alguns partits en les Trobades d'Escoles de la Territorial de Girona que es faran al llarg de l'any a Girona, Maçanet, Cassà de la Selva, la Jonquera, Salt, Olot, Arbúcies, Caldes de Malavella i altres poblacions. També participaran en la Festa Torneig

Joan Petit. És l'homenatge a aquells nens i nenes que lluiten, com ho va fer en Joan Petit, contra un rival tan difícil com és el càncer infantil. Jugar aquest torneig és entendre que, per sobre dels resultats, hi ha coses més importants.

Els nostres nens han crescut i amb ells l'afeció a aquest esport. A l'equip de Prebenjamí disposem aquesta temporada, de tres equips, un de Prebenjamí iniciació i dos en la categoria de Prebenjamins. Al capdavant d'aquests equips hi trobem el nostre entrenador, en David Cañón, en Roger Perarnau i l'Emma Roca.

Si els voleu veure en acció, us emplacem que vingueu a gaudir dels partits els dissabtes al Pavelló Polivalent, amb Servei de Bar

VINE ELS DISSABTES A ANIMAR EL NOSTRE CLUB, QUE TAMBÉ ÉS EL TEU. ENS VEIEM AL PAVELLÓ! ■

CLUB PATINATGE ARTÍSTIC CALDES

A l llarg de la temporada 2008/2009 les nostres patinadores s'han presentat a diferents competicions. Cadascuna dins del nivell han anat passant diferents proves i campionats, a nivell provincial.

Per altra banda les patinadores del grup A es van presentar per primer cop als campionats de Promoció de Grup Xou a nivell provincial i van obtenir la segona plaça. Aquesta posició els permet participar als campionats que tindran lloc el mes de novembre.

Tot i la calor i el període de vacances estivals, el Club Patinatge Artístic no ha deixat de fer activitats. El 25 de juliol es va celebrar el 4t. Festival de Patinatge amb motiu de la Festa Major. En aquesta edició totes les patinadores van presentar les noves coreografies dins dels diferents nivells: la Marxa del Club, Fantasia, Xineses, New York, Follets i Nines. Amb aquestes actuacions tots vam poder observar com havien progressat a nivell d'estil i de treball en grup. Es notaven les hores d'entrenament!

Com als últims anys també vam poder gaudir de les actuacions del C.P.A. Olot que ens van fer aixecar de les cadires, sobre tot amb el seu últim xou "Sedució" amb el qual han sigut campiones d'Europa. Competiran per aconseguir una altra vegada el Campionat del Món. També vam gaudir dels actuals campions d'Espanya com a parella provinents de St. Feliu de Codines, a més d'altres clubs convidats.

Van haver-hi obsequis per a tots els patinadors/es (en total 150) i l'entrega d'un detall als entrenadors/es que va ser realitzada pel Regidor d'Esports, el President de la Federació de Patinatge Artístic de Girona i el President del Club.

Després del festival totes les patinadores i familiars del club, juntament amb les entrenadores, vam celebrar el sopar de cloenda.

I per acabar, el dia 6 d'agost es va dur a terme la primera estada de patinatge a la casa de colònies Can Font de Brunyola. Hi van assistir el 70% de les patinadores del club. Durant aquests dies, tant les patinadores com les entrenadores van poder gaudir d'un espai i unes vivències molt enriquidores.

Aquesta estada es durà a terme cada any com una activitat més del Club.

L'1 de setembre tornem a posar-nos les piles i tothom que vulgui entrar a formar part del Club -no cal saber patinar- pot recollir el full d'inscripció a la Floristeria Pom de Flors, o bé contactar per telèfon al 652 312 709 (Josep Sais) o 648 010 945 (Fina Grau).

Animeu-vos-hi !!! ■

Estada de patinatge

4t. Festival de Patinatge

CLUB EXCURSIONISTA CALDES

L'ESTIU JA S'ACABA

Sort en tenim! Vaja: si no es fa alta muntanya o alguna nocturna com la del 29 d'agost a la platja de Castell de Palamós amb remullada inclosa, l'estiu no fa de bon caminar.... No, no, quan la calor pica i sobretot aquest any, amb un agost que ens ha fet pensar a més d'un en aquell ja llunyà estiu del 2003, val més gaudir d'una bona ombra i refrescar-se de tant en tant. En fi... ja caminarem més endavant.

Quan surti aquest número de l'Aquae que teniu a les mans ja s'haurà fet la reunió de programació del quart trimestre que s'ha fixat per al 18 de setembre. En qualsevol cas, sigui en aquesta ocasió o en una altra, us animem a ficar-hi cullerada: el Club necessita l'aportació de tots els socis perquè totes les programacions siguin fantàstiques; després el temps ja decidirà (ei! que aquest és un element que sempre ens condiciona i que sempre hem de tenir present).

Més coses per a aquest setembre: una sortida al camp d'aviació de Celrà (sí heu llegit bé, camp d'aviació) per al diumenge 20, una pedalada

pensant en el canvi climàtic per al 27 i per als més valents la nostra participació i representació com a Club en la Matagalls - Montserrat, la popular caminada de resistència de 83 km per al cap de setmana del 19 i 20.

I una novetat per a aquest trimestre i tots els que el segueixen: el Club estrena nova samarreta. Ens farem veure perquè la combinació de carabassa, vermell i groc és molt vistosa a més de lluir-hi l'escut de Caldes i el logotip del Club. A banda, el teixit de confecció és l'adequat per a la pràctica de l'esport i de l'excursionisme, és a dir, que això que diuen de vegades de suar la samarreta res de res.

Apa doncs, a punt per la *rentrée*, que per viatjar a peu no hi ha crisi. ■

flora singular de Caldes

Josep Barnés i Freixas

ORQUÍDIES (2)

Limodorum abortivum

Tal com dèiem en l'anterior número de l'Aquae la plana de la Selva no és una zona on abundin especialment les orquídiess ja que el sòl es majoritàriament de composició silícica. Pel contrari solen ser més abundants i amb més diversitat d'espècies en terrenys calcaris.

La *Serapias lingua* és segurament l'espècie que podem veure amb major nombre de plantes en alguns llocs de Caldes. A Catalunya es fa al sector nord-oriental, des del Maresme fins a l'Albera entrant fins la plana de Vic.

Una altra espècie força comuna és la *Platanthera bifolia*, de flors blanques i oloroses, especialment al capvespre i a la nit.

Limodorum abortivum, planta de color moradenc, quan brota s'assembla a un espàrrec llarg i prim.

Spiranthes spiralis, orquídia de flors blanques, diminutes i amb una lleu olor de vainilla, floreix a finals d'estiu i principi de tardor. ■

Serapias lingua

Platanthera bifolia

Spiranthes spiralis

L'ARTROSI DEL GOS I DEL GAT

L'artrosi afecta un de cada cinc gossos i un de cada sis gats al llarg de la seva vida. Els gossos de raça gran són més propensos que els de raça petita, i el problema sol aparèixer quan el gos o gat ja tenen una edat avançada. L'artrosi és progressiva i el dany ocasionat no és reversible. El primer signe d'artrosi i de la majoria de problemes articulars és la menor capacitat de realitzar activitats físiques normals. Amb el temps aquesta malaltia provoca coixesa en moments concrets (després d'un esforç físic, després d'estar tombats...) i a poc a poc acaba impedit la mobilitat.

En els gats, no necessàriament observarem coixesa, però sí canvis de comportament. Els més habituals són la manca de neteja, poca capacitat de moure's i l'aïllament i manca d'interacció amb els propietaris i altres gats.

No existeix cura per la degeneració articular; el dany no pot ser reparat. El tractament consisteix en alleugerir el dolor, prevenir o alenir el dany futur i minimitzar l'impacte en la vida quotidiana del gos. El més important és canviar l'estil de vida, centrant-se en la dieta i en l'exercici, enlloc de confiar només en la intervenció mèdica.

El control de pes l'aconseguirem donant dietes baixes en calories i evitant donar menjar fora d'hores. L'exercici físic consisteix en treure'l a passejar diverses vegades al dia de manera moderada, evitant doncs esforços excessius (maratons, salts...). Nedar és un dels millors exercicis que podem fer-li fer perquè tonifica els músculs i alleueix la pressió a les articulacions.

De dalt a baix: Maluc normal / Maluc displàsic / Maluc displàsic amb artrosi

COM ES DIAGNOSTICA

Tant els símptomes clínics com l'examen radiogràfic ens ajudaran a tenir una idea del grau d'artrosi. També hi ha casos en què s'ha de diagnosticar per artroscòpia.

EL TRACTAMENT

Independentment de la causa de l'artrosi, el tractament és sempre el mateix. A part de controlar el pes i l'exercici, el dolor es pot controlar de diferents maneres. Els antiinflamatoris no esteroideus són eficaços i segurs fins i tot a llarg termini. Els productes d'elecció són el meloxicam, el carprofè i més recentment el firocoxib.

Per prevenir l'artrosi també hi ha substàncies adequades. Les més importants són els condroprotectors. La glucosamina i el condroitin sulfat són protectors articulars naturals que endarrereixen l'aparició de l'artrosi aportant nutrients al cartílag.

LA DISPLÀSIA

No podem parlar de l'artrosi sense deixar d'anomenar la displàsia de maluc.

Aquesta és una patologia molt freqüent que acaba provocant artrosi, a vegades fins i tot a animals joves. L'os del maluc (pelvis) encaixa els caps dels dos fèmurs en unes cavitats profundes, revestides de cartílag. Si l'encaix no és correcte, el cartílag d'aquest cap frega contra la cavitat i arriba un moment que el cartílag es consumeix. La genètica predispone a patir-ho (pastor alemany, golden retriever, labrador, terranova, rottweiler, sant bernat) però també són importants el pes, la dieta i el nivell d'activitat durant la fase de creixement.

El tractament és el mateix que per l'artrosi, però quan el dolor i la falta de funcionalitat són greus, s'ha de recórrer a les intervencions quirúrgiques.

Com a resum cal dir que l'artrosi és una realitat en les nostres mascotes; que es pot prevenir amb bons hàbits i condroprotectors, però que un cop s'ha instaurat s'ha de tractar adequadament perquè progressi el més lent possible i per alleugerir-los el dolor. ■

vidasocial

El 18 de juliol passat, tres membres del Club Atletisme Caldes de Malavella van participar en la 3a Mitja Marató per relleus de Mataró (21,097 Km) amb un temps total de 1:36:33 que no està gens malament, tenint em compte que corren per afició.

eltemps

DADES RECOLLIDES PER JOSEP BARNES I FREIXAS - CAN GIMFERRER NOU - CALDES DE MALAVELLA

MES: JUNY 2009

DIA	TEMP.MAX	TEMP. MIN.	PLUJA
1	27	10,4	
2	30,1	12,9	
3	29,4	11,1	
4	29,1	11,9	
5	29	12	
6	26,6	14	2,5
7	25	12	
8	26,5	10,1	
9	27,2	12	
10	27,5	12,5	
11	27,5	13,1	
12	28,6	13,2	
13	32,3	14	
14	32,3	15,6	
15	34,9	14,2	
16	33,9	20,5	
17	32,2	17,4	
18	32,1	14,5	
19	31,5	16,4	12,5
20	25,3	18,2	5
21	27,3	10,6	
22	28,2	14	
23	26,8	12,5	
24	29	13,7	
25	30,3	14,9	
26	30,9	14,6	
27	30	12,7	
28	31,3	13,9	
29	34,1	15,1	
30	35,2	16,8	2
MITJA	MITJA	TOTAL	
29,70	13,83	22	

MES: JULIOL 2009

DIA	TEMP.MAX.	TEMP.MIN.	PLUJA
1	34,6	15,9	1
2	34,1	16,2	
3	32,9	15,7	
4	33,8	18	
5	33,3	15,3	
6	31,8	16,3	
7	27,9	18,6	4
8	25,3	15,6	
9	25,6	14,1	
10	28,7	18	
11	28,7	13,4	
12	31,6	18,7	
13	31,4	19,2	
14	33,2	16,5	
15	31,3	18,6	
16	31,8	17	
17	29,7	19,6	
18	26,3	8,2	
19	28	10,5	
20	31,2	13,6	
21	30,9	17,5	
22	32,6	18,8	
23	38,6	22,6	
24	33,7	16,5	
25	30,1	15,1	
26	30,8	14,2	
27	32,6	19,4	
28	31,2	15,8	
29	31,5	14,6	
30	31,5	19,6	
31	31,1	16,5	
MITJA	MITJA	TOTAL	
31,15	16,44	5	

MES: AGOST 2009

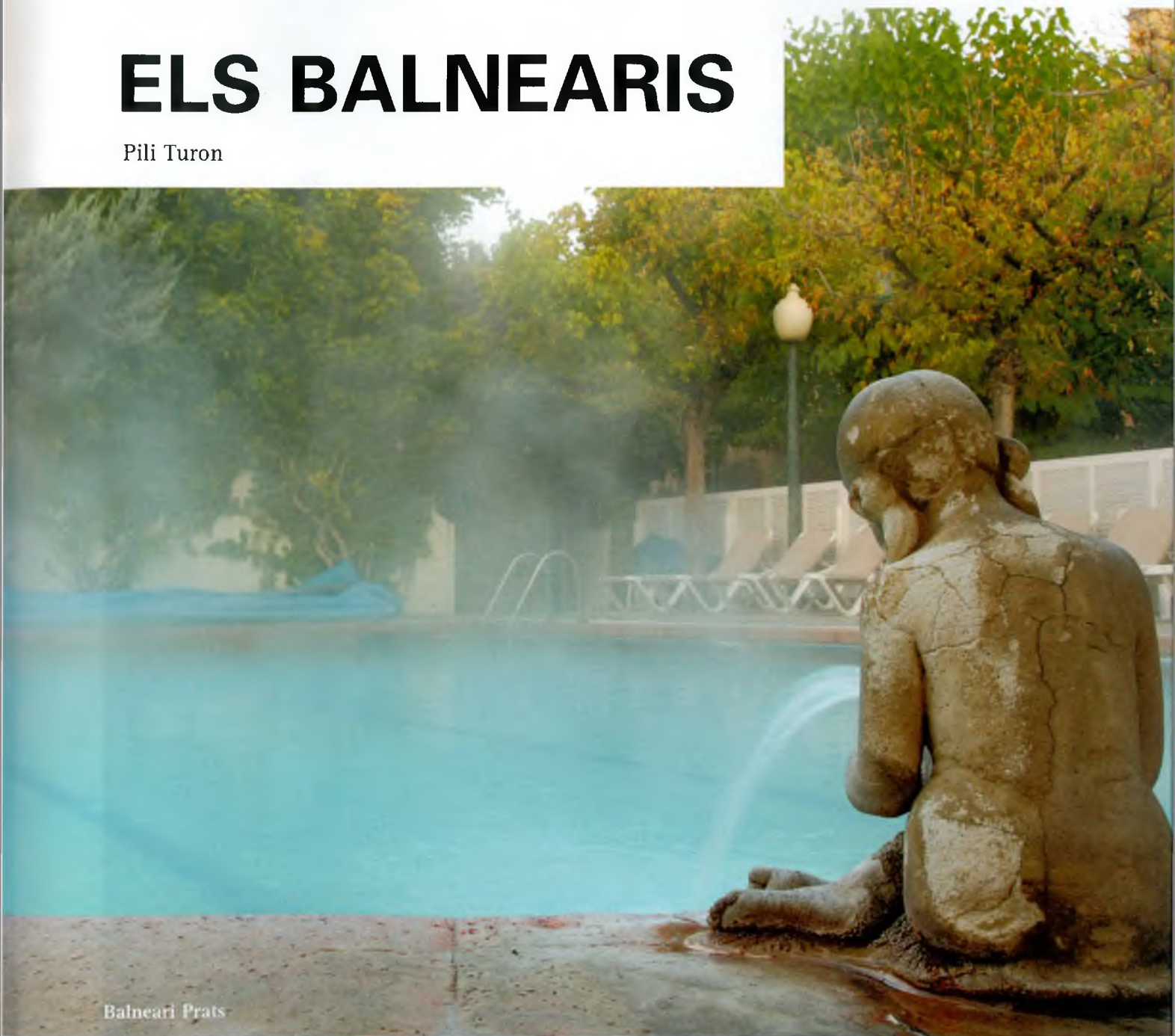
DIA	TEMP.MAX	TEMP.MIN.	PLUJA
1	30,9	20	
2	29,1	17,3	10
3	28,5	17,9	
4	30,3	16,9	
5	31,5	18,9	
6	32,9	17,5	
7	32,5	19,3	5
8	31,7	15,5	
9	31,4	18,2	
10	31,1	16,9	
11	32,3	15,3	
12	32,7	17,3	
13	33,7	15,5	
14	35,1	15,4	
15	34,5	15,1	
16	34,4	17,7	
17	37	16,4	
18	36,6	16,9	
19	37,3	15	
20	35,2	14,4	
21	33,1	15	
22	33,3	16,7	
23	32,6	17,4	
24	33,3	16,3	
25	34,5	17,7	
26	31,4	18,7	
27	34,7	17	
28	34,4	15,8	
29	30,8	16	
30	31,1	16,4	
31	30,1	12,7	
MITJA	MITJA	TOTAL	
32,84	16,68	15	

Pluja acumulada durant aquest any: 340 l/m²
 Temperatura més alta del trimestre: 38,6°C (23 de juliol)
 Temperatura més baixa del trimestre: 5, 8,2 (18 de juliol)

els racons de Caldes

ELS BALNEARIS

Pili Turon

Balneari Prats

Un és a l'entrada del poble, es podria dir que presidint l'avinguda Doctor Furest, i l'altre al bell mig del nucli urbà, a la plaça Sant Esteve, enllaçant un passeig entre l'església i les Termes Romanes. Caldes de Malavella disposa de dos balnearis, Prats i Vichy Catalán, que fonamenten la seva activitat en el bé natural més preuat del poble: l'aigua termal. En l'actualitat, aquests són els únics establiments hotelers amb l'oferta basada en l'aigua calenta, però durant molt de temps el municipi va comptar amb un tercer: el Balneari Soler, que s'aixecava a la pujada de les Roques fins que va ser enderrocat a la dècada dels anys 70.

Algunes vistes del
Balneari Vichy Catalán

Els balnearis són més concorreguts per visitants foranis que per veïns del poble, però ambdós establiments ocupen edificis singulars envoltats de jardins i amb terrasses que conviden molts caldens a adreçar-s'hi per gaudir-hi estones de lleure i repòs. Tots dos formen part del paisatge urbà de Caldes.

El Balneari Prats -ara en procés de reforma- ocupa un edifici neoclàssic situat a pocs metres de l'església, de la Casa Pla i Deniel o de les Termes Romanes, un vestigi de l'època romana durant la qual la Via Augusta conduïa moltes persones fins a Aqua Calidae -el nostre Caldes de Malavellatretes per les propietats de les seves aigües termals. El Balneari Prats es va construir la segona meitat del segle XIX, encara que la seva imatge actual es deu a una rehabilitació i una ampliació dutes a terme el 1912. La seva activitat va començar als volts de 1840, quan la família Prats va començar a canalitzar l'aigua de la font de la Mina i va construir uns primers banys que acabarien convertint-se en un balneari.

El Balneari Vichy Catalán, proper a l'estació de tren i situat en una de les entrades del poble, encapçala una de les rutes que ressegueixen les cases d'estil modernista i noucentista característiques de Caldes. L'hotel, aixecat al costat de la planta embotelladora d'aigua, es troba a l'avinguda que porta el nom de la persona que en va impulsar la

construcció, el doctor Modest Furest i Roca. L'edifici, que combina elements d'estil neomudèjar i modernista, data de 1898 i el 1901 es va iniciar uns treballs de reforma i ampliació a càrrec de l'arquitecte Gaietà Buhigas -autor, per exemple, del monument a Cristòfol Colom de Barcelona, inaugurat durant l'Exposició Universal de 1888. Ja molt més recent, de fa pocs anys, és la darrera restauració de la façana principal del balneari. ■

Balneari Prats.
(Algunes de les fotos
són d'abans de les reformes
que s'hi estan fent actualment)

Caldes inaugura el CAP

